

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

Proprium Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

PROPRIMUM
SANCTORUM,

DE S. ANDREA.

PUNCTUM PRIMUM.

30. Nov.

Sanctus Andreas, quem ab æterno elegit Deus, ut primus esset discipulus & Apostolus Christi, ejus socius in opprobrio crucis, assessor à Christo in die judicii, cohæres in gloriâ, ut esset Evangelii tuba, columna & fundamentum Ecclesiæ, natus est in Judæâ, instructus à Joanne Baptista. Tum à Christo primus omnium Apostolorum vocatus & assumptus est in ministerium fidei, in laborum suorum, in crucis & gloriæ societatem. Expende vocationis hujus & tuæ gratiam: & quanti sit ad gratiam, & perfectionem consequendam bonos sive magistros & directores, sive socios conquirere.

PUNCTUM II.

Hujus vocationis gratiæ respondit sanctus Andreas. 1. Enim sine exultatione & morâ Continuo relictis rebus secutus est Iesum. 2. Petrum fratrem adduxit in cognitionem Christi. 3. Multa fecit & passus est pro nomine Iesu. 4. Ardentissimè Iesum amavit, & à Iesu multum

Gg 4

amatus

79

fi-

fi

liis

lu-

his

o-

lle

hec

go

es,

ni-

est Luc. 6:

a- 33.

m,

ri-

&

in-

tus

it:

em

efa

co-

O

lo- Iac. 5: 11

na-

ri-

cti

es,

æ-

amatus est. Unde Ecclesia de illo: *Dilexit Dominus Andream in odorem suavitatis*. Idque propter triplicem illius zelum. 1. Est, quem habuit suæ perfectionis, cum ad scholam Ioannis Baptistæ, deinde ad scholam Christi accessit. 2. Est zelus animarum, quo ductus Scythiam, Thraciam, Achaiam, & tot barbaras nationes peragravit. 3. Est, quem habuit magistrum Christum perfectè imitandum in vitam in morte, morte autem crucis, quam cum paratam videret sibi, ejus in amplexus involans, *O bona crux*, inquebat, *din desiderata*, &c.

Vide quo affectu ad eam accedat. Audi illum ex ea concionantem, ex qua tunc tanquam ex cathedra plusquam viginti millia docebat hominum, & desiderio salutis accendebat.

Quantum distas ab his virtutibus! Quàm se-gniter vocationi tuæ respondes!

PUNCTUM III.

Remu-
neratur.
1.
In hac
vita.
2.
In altera

Laborum suorum, suæque virtutis ingentem mercedem recepit, tum in hac vita, tum in alterâ. 1. In hac vita, ubi tot gratiis, totque inter labores suos spiritualibus deliciis perfusus est, ubi virtutem miraculorum accepit, infinitarumque propè animarum conversionem, & mortem denique crucis obtinuit. 2. In altera vita, ubi nunc eminentem Apostoli gloriam possidet, lauream martyris, assessorisque cum Christo in gloriâ & in futuro die iudicii sedem & potestatem. O quanta qualisque merces! Gratu-

2. Repelleret. 2. Magnitudine incredibile, nihil fugiendo, quantumvis arduum ac naturæ contrarium esset. Sic foedissimum ulcus exlugere non dubitavit: quo factò id consecutus est, ut in nosocomijs nihil deinceps non suave esset.
3. Tanti est animum semel penitus vicisse! 3. Patientia heroïca in laboribus, injurijs, calumnijs, morbisque gravissimis perferendis.
4. Humilitate qua, licet Legatus à latere, vilissimis quibusque se subjiceret, ad abjectissima quæque officia se demitteret, etiam pedis sequi, ut cum mercatore, cui se servum adixerat, urbem Japoniæ ingrederetur: & cum omnibus esset admirationi, se omnium contemptu dignum tanquam miserum peccatorem judicabat.
5. Obedientia tam singulari, ut ad minimum Sancti Ignatii nutum paratus esset à tam ingentibus cœptis desistere, ut in Europam rediret.
6. Indefesso orandi studio, ut licet diurnis laboribus fractus in eo pernoctaret.
7. Zelo divinæ gloriæ, & animarum salutis ardentissimo, quo inflammatus fidem Christi in 23. regna intulit, decies centena hominum millia ad Christum convertit, ac remotissimas demum orbis regiones per undecim millium leucarum peregrinationes, per naufragia, per ingentes omnis generis labores, persecutiones, & sexcenta vitæ pericula adiit.
8. Fiducia in Deum admirabili, qua animatus Mauricam imprimis atque ad immanissimas Gentes, ut Christum prædicaret sine pecunia, amicis, omnique subsidio humano
solus

talenta, scilicet bonam indolem, animum docilem, peccati odium, discendi facilitatem, atque in docendo facundiam. Hic Deum lauda, gratulare Sancto, qui potuit dicere, *Sortitus sum animam bonam*, & deinceps talentis quæ accepisti, contentus potius vive, & bene utere, quàm agrè feras aut paupertatem tuam aut divitias aliorum. Dona largiri Dei est, hominis bene impendere. Sat multa habebis, si Deus concedere plura nolit. Ac si fortè nova defint, priorum malum usum, non denegantis providentiam accusa. Denique laus est Christiani, rectè uti talentis acceptis, non multa accepisse.

PUNCTUM II.

Alia 5. **D**ominus quinque talenta tradidit fidei servo Nicolao: *Ecce alia quinque superlucratum est.* Etenim si à materno lacte feria quarta & sexta ad vesperam infans abstinuit, si puer in oratione coram Domino animam suam effundebat, si in pauperes cibos erogabat, si tenerum corpus affligebat, si literis assiduam operam dabat: postea Sacerdos & Episcopus omnes opes pauperibus largitus est, quotidianum servavit jejunium, die nocturne fuit assiduus in oratione, exilij & carceris molestias tulit, sacrae Scripturae legendæ ac meditandæ otium insumpsit, suisque studiis usus est pro religione, fide & virtute defendendis contra idololatriam, hæreses & vitia, ac se suosque feliciter con-

conservavit iis temporibus, quibus aut seipsum
suosque, aut omnia perdere debuit.

O felix commercium scientiæ, quæ salutem
animarum servit! ô quàm benigne Salvator ho-
minum excipiet aliquando eum, qui totum se
saluti hominum impenderit! O homo quæ tua
scientia est si ignoras Sanctorum scientiam, hoc
est scientiam salutis. Hanc si calles, alios doce,
& ex fidelitate sancti Nicolai, quàm sis infide-
lis servus, æstima: dole, & imitationem boni
servi pollicere,

PUNCTUM III.

EVge serve bone & fidelis, quia super pauca
fuisi fidelis super multa te constituam, intra
in gaudium Domini tui. His tandem verbis
mortuum servum optimus Dominus excepit:
cujus etiam fidelitatem in usu talentorum ac-
ceptorum remuneratus est alijs quinque singu-
laribus privilegijs. Dedit enim sancto Nicolao
potestatem summam in tempestates, in mor-
bos, in sterilitatem mulierum, in captivos ac
vinculis detentos; sed præsertim in peccata, ad
edomandos induratos peccatores & revocan-
dos ad pœnitentiam. Unde hodie Ecclesia
per merita sancti Nicolai Deum obsecrat *ut à
gehennæ incendis liberemur*. O gehenna ma-
lum maximum & maximè commune! quàm
pauci æternæ gehennæ horrenda supplicia fu-
giunt, cum tamen leves brevis vitæ miseras à
te repellere omni studio conentur! Quæ tua
super

Remu-
neratur
s. pri-
vileg.

79

fi-

: fi

liis

u-

his

o-

Me

ec

gò

es;

n-

est

Luc. 6:

x- 33.

n;

ti-

82

n-

us

t:

em

fa

o-

O

o-

z-

z-

ti

s;

z-

Quam
us potens &
t: Christo:

Iac. 5: 11

super ea re mens est? Demum vide quibus potissimum ex his quinque privilegijs juvare te S. Nicolaus possit, opemque illius pro te ac peccatoribus induratis implora.

27. Dec.

DE S. IOANNE EVANGELISTA.

PUNCTUM PRIMUM.

Jesus amat Joannem præ cæteris.

Ioa. 21.

Iesus, cum hominibus nihil debeat & bonorum nostrorum non egeat, quos vult & quantum vult, diligit. Dilexit autem omnes Apostolos suos, quos non ut *servos* habuit, sed ut *amicos*; præ cæteris verò etiam Apostolis sic amavit Joannem, ut vulgo appellarerur *Discipulus quem diligebat Jesus*, quasi solum Joannem Jesus dilexisset. Hic agnosce, quam meritò dici possis, Discipulus quem diligebat Jesus, & dulce hoc atque honorificum nomen tibi gratulare, & gratias age.

PUNCTUM II.

Notæ illius amoris.

Chrysof. prol. sup. Joan O. rig. in Joann.

Notæ amoris Jesu in Joannem quinque. 1. mentem ejus implevit perfectissima cognitione divinitatis & humanitatis suæ, Ecclesiæ militantis, & Triumphantis mysteria ipsi revelavit, rerum denique omnium præteritarum, præsentium & futurarum mirabilem notitiam infudit. 2. Voluntatem ejus sic Dei proximique amore incendit, ut nihil haberet in corde, nihil in ore, nisi amorem; nihil faceret, nisi

ex

ex amore. 3. Mentis & corporis puritatem e-
am dedit, quæ decebat destinatum Mariæ fi-
lium. 4. In cæna permisit recumbere supra pe-
ctus suum, ex quo quid non hausit! 5. Voluit
eum adesse, dum ipse biberet calicem Passio-
nis, & in tempore afflictionis recordatus est il-
lius. Sic Jesus amavit Joannem. *Non verbo,* 1. Ioan.
neque lingua; sed opere & veritate. 3. 18.

PUNCTUM III.

Iesum redamavit Joannes, nec fuit felicior Joannes
quod diceretur & esset Discipulus quem di- redama-
ligebat Jesus; quàm quòd esset & verè dici pos- Jesum.
set Discipulus qui diligebat Jesum. Tu Joan-
nem imitare; & quia profectò amaris à Jesu,
nisi ingratus esse vis; cum Joanne redama Je-
sum, ut sis quoque, & verè dici possis, Disci-
pulus qui diligit Jesum.

PUNCTUM IV.

Notæ amoris Joannis in Jesum quinque. 1. Notæ il-
lum ut in montem Thabor, sic in hortum lius a-
olivarum, in domum Principis Sacerdotum, in moris.
montem Calvarie secutus est. Quippe *omni* Matt.
tempore diligit qui amicus est. 16. 18.
2. Illatas Christo 17.
injurias impatientissimè tulit, unde in Samari- Luc. 8.
tanos, qui Jesum non exceperant, ignem de cœ- Prov.
lo evocare voluit. 3. Perpetuam virginita- 17. 17.
tem cum profunda humilitate & summa man- Luc. 9.
suetudine conjunxit, ut his tribus virtutibus si- 55.
milem se & gratum faceret ei qui dixerat. *Di-*
scipulus

79

fi-

fi

lius

lu-

his

o-

te

ec

gò

es;

n-

est

Luc. 6:

33.

n;

i-

82

n-

Quam

us

potens &

Christo:

fa

o-

O

o-

Luc. 5: 11

ti

s;

-

Matt.
11. 29.

scite à me quia mitis sum & humilis corde. 4. Omnes homines ad amorem Jesu inflammare conatus est sermonibus & epistolis. 5. Pro dilectissimo Jesu cæsus est, in exilium actus, dolio ferventi immersus, veneno potatus, ad crucem cum staret, eodem cum Mariâ doloris gladio transfossus. Sic Jesum diligebat Joannes. *Non verbo, neque lingua sed opere & veritate.* Itane tu quoque Jesum diligis, qui te prior dilexit? Vide in quibus rependere ipsi amorem possis, & pollicere.

3. Jan.

DE SANCTA GENOVEFA

Lutetiæ Patrona.

PUNCTUM PRIMUM.

Qualis
ex se
Patrona.

1. Cor.
1. 22.

CONSIDERA qualem Deus Lutetiæ Patronam dederit; nempe ignobilem puellam, pauperem, infirmam, indoctam & ab agro rudem primatiæ florentissimi, opulentissimi, doctissimi que regni civitati: Siccine *infirmam mundi* elegit Deus ut confundat fortia? Homines cum finem aliquem intendunt, media adhibent idonea, si prudenter agant: at Deus fons veræ lucis & sapientiæ in exhaustis contrarijs medijs sæpe finem assequitur, ad delicias nos vocat per pœnitentiæ luctum, ad veras divitias per summam egestatem, ad gloriam immortalem per contumelias & probra, ad supremam beatitudinem, per laboriosam vitam, & omnibus ærumnis

ærumnis obnoxiam. Quid ita? Certè si-
cut intentio finis est, ita electio mediiorum: si
verò plura sese media offerant, unum præ aliis
idcirco eligimus, quia major in eo bonitas elu-
cet comparate ad finem. Cùm ergo Deus his
tanquam mediis ad beatitudinem & perfectio-
nem nostram utatur, meliora iudicet necesse
est. Nec fallitur, cùm sit suprema veritas: nec
fallit cùm sit bonitas infinita. Sequere ergo
Dei iudicium, contemne mundi fastum, opes,
inanem gloriam, & quidquid homines miran-
tur. Noli cum Petro dicere. *Bonum est* Luc. 6:
nos hic esse. Nesciebat quid diceret. Si qua- 33.
ris beatam vitam, sequere vestigia Sanctorum,
crucem ama, crucem amplectere. Hanc Chri-
stus sponsæ suæ Genovefæ pro dote dedit, &
amoris sui pignore.

PUNCTUM II.

Considera quantam potentiam puellæ ex in- Quam
fimo pastorum grege Agnus immaculatus potens &
contulerit. Fames urbem opulentam premit: Christo:
abundant divites auro & argento; nec tamen
vitæ suæ providere possunt. Adit Genovefa
vicinos pagos, reditque cum tantâ frumenti co-
pia, ut abundet in urbe, quod ante deerat. O
divitem paupertatem! *Agite nunc divites, plo-* Iac. 5: 1.
rate ululantes in miserijs vestris, divitiae vestrae pr-
terfactæ sunt, aurum & argentum vestrum aris-
ginavit. Templum Deo in honorem Sancti
Dionysii extruendum. Una Genovefa lapides;

Tom. II.

H h

ca-

Et sapi-
entia
cœlesti
instructa
2. Cor.
12. 4.

cæmenta, & quidquid ad structuram ædis sac-
cræ necessarium est, reperit : vinum quoque,
è dolio quo operarij utantur, per totum an-
num non deficiet. Quis hoc Regum possit ! 2.
De sapientia hoc unum dicam. Per triduum
rapta instar Pauli. *Andivit arcana verba, quæ
non licet homini loqui.* Hinc nunquam terram
respiciebat, quin inferorum ignium recordare-
tur : nunquam oculos attollebat ad cœlum,
quin ad æternam patriam aspiraret. Cruci-
fixum nunquam intuebitur quin introspiceret
in eo omnia virtutum instrumenta, incitamen-
ta divini amoris, remedia vitiorum. O sin-
gularem sapientiam, sine quâ reliquæ profus
inutiles scientiæ ! Hæc demum vera, solida,
& salutaris scientia, *scire Jesum Christum & hunc
crucifixum.*

PUNCTUM III.

Quomo-
do co-
lenda.

1. Cor. 1.
32.

CONsidera qualem honorem habere debeas
huic inter te Deumque potentissimæ me-
diatrici. Genovesa Regina non fuit : Reges ta-
men, & Principes, & Magistratus supplices cer-
nit pedibus suis advolutos. Si febres, pestis, in-
temperies cœli grassatur, cætera prodesse nihil
admodum possunt. Certatim populi ad imbe-
cillam puellam recurrunt, ad pauperem, ad i-
gnobilem ; sed sanctam, & Deo gratam : &
votis absque mora potiuntur, Cur ita ? *Ut non
glorietur omnis caro ;* Ut æstimes quæ verè æ-
stimanda sunt, paupertatem, humilitatem, in-
firmitatem pro Christo : denique ut quas ipsa
coluit

coluit virtutes, imiteris, maximè verò castitatem, patientiam, pietatem, & innocentiam, quam ab infantia usque ad extremum spiritum illibatam servavit. Is enim cultus omnium longè gratissimus, & utilissimus: imitari quam colas.

DE S. FRANCISCO
SALESIO.

29. Jan.

Idea vitæ spiritualis.

PUNCTUM PRIMUM.

S. Fr. Salesius sibi mortuus fuit, 1. enim *continuo non acquievit carni & sanguini* moriendo vitæ sensuali, sensus omnes custodiendo admirabili modestia, maximè verò carnem domando perpetua virginitate, quam Beatæ Virgini consecraverat adolescens. 2. Passiones omnes, easque imprimis quæ magis innatæ sunt, iræ & inanis gloriæ, extinguendo sic, ut fel ejus lapidesceret, & audito Cardinalatum sibi à S. Pontifice propter egregia in Ecclesiâ merita sperandum, hunc sermonem maximo honorum, contemptu, majori audientium stupore rejiceret. Ipse ingressus in Clericalem statum, recusata in senatu Sabaudix amplissima dignitate insignis fuit. 3. Cum mors spiritualis *Pacifiser totum hominem*, erat in illo pax & tranquillitas admirabilis, qua fiebat ut nulla profus re quasi mortuus moveretur. Hoc autem assecutus est, omnes animi motus explorando diligenter, & assidua

Sibi moritur.

1.

Gal. 1.

16.

2.

3.

Hh 2

dua

dua cura refrænando : quare in ira comprimen-
da fassus est se annos 20. posuisse. O si ita invi-
gilares tibi, & passionibus bellum indiceres !
Vide quid potissimum pecces & emendatio-
nem pollicere. O si omnia mundi oblectamen-
ta cum ipso fugeres, nec sine fastidio, quando
necesse esset, admitteres !

PUNCTUM II.

Vivit
Deo
1.
Gen. 5.
24.
2.
3.
4.

Non satis habuit mori sibi, nisi Deo vi-
veret. 1. Memoria ejus divina fuit : et-
enim semper *ambulavit cum Deo*, quem præsen-
tem, etiam inter gravissimas occupationes, in-
tuebatur. 2. Intellectus plenus Deo fuit, ut vel
ex divinis ejus scriptis, concionibus, colloquiis
intelligitur. 3. Maximè voluntas ejus in Deum
transformata fuit, Deum unicè ac tenerrimè
amando. Unde nec inferos, inquebat, timeo,
nec cœlum amo : sed inferorum cœlique Do-
minum unicè diligo. Utinam nos, qui unicè
Deum non amamus, spretis vanis timoribus, a-
moribusque, uno inferorum timore, cœlique
amore moveremur. 4. Efficiebat hæc in Deum
charitatis transformatio, ut nihil vellet præter
Deum Deique voluntatem. Itaque Deus illi
erat *omnia in omnibus* sive prosperis, sive adver-
sis, quibus ejus animus ne leviter quidem mo-
vebatur : quia, ut aiebat, qui nititur immobili,
non movetur. Hinc fassus est, si sanctissima
Monialium societas, quam tanto studio curisque
instituerat, dissolveretur, se nullo modo pertur-
ban-

bandum esse. An verè cum ipso dicas: *Mihi ad- ps. 72.
harere Deo bonum est. Quid mihi est in celo, & à 20.
te quid volui super terram, Deus cordis mei? Hoc
ut assequaris, Deum crebro & affectuosè co-
gica.*

PUNCTUM III.

Miraculi instar est in S. Francisco Salesio
quod cum esset miuissimus, idem tamen Vivit
flagrantissimo zelo pro salute proximi proximo
Huic zelo præerat. 1. Spiritus scientiæ, unde erat
*potens in sermone coram omni populo, & etiam
num ejus opera spiritualia caelestem doctrinam, Luc. 24.
pietatem, unctiõnemque divinam spirant. 19.
2. Spi- 20.
ritus sapientiæ, quo peccatorum & spiritualium
hominum animos mira prudentia tractabat. 3. 30.
Spiritus fortitudinis, tum in laboribus infinitis,
contumeliis, persecutionibusque mira mentis
æqualitate ac robore tolerandis: tum impen-
dendo se totum Catholicorum & hæreticorum
saluti, quorum septuaginta duo millia ad Ca-
tholicam fidem reduxisse dicitur, idque singu-
lari ad totam vitam constantia. Adde sanctif-
simarum Montalium institutionem, quarum
insignibus virtutibus ad finem sæculorum zelus
ipsius vigebit. Mitte nunc, Domine, in mes-
sem tuam operarios ejusmodi aliquos. Quam
erubesco cum meam in salute propria & aliena
sotordiam cum illius zelo comparo. Da,
Christe, ut mihi moriar: sic enim & ti-
bi & proximo vivam.*

7. Mart. **DE S. THOMA AQUINATE**
PUNCTUM PRIMUM.Vocatio
ad Do-
minic.
ordinem
1.

1.

2.

Considera. 1. quanta alacritate animi, spretâ mundi vanitate & splendore natalium, literarum humaniorum studiis jam confectis, Ordinem sancti Dominici amplexus sit. Fuit hoc sane pietatis erga Mariam suæ non leve præmium cui à teneris annis singulariter devotus fuit. Disce hinc Mariæ maturè te dare & ab illius obsequio nunquam discedere: servus enim Mariæ nullus perit. 2. Quæ constantia! per vim raptus à fratribus, & deductus in arcem, ac per biennium variè exagitatus, nullis aut matris sororumque precibus ac blanditiis, aut fratrum minis à divina vocatione abduci potuit. Sequere tanti viri exemplum, & quocumque te Deus vocat, si necesse est, per calcatum perge patrem, &c. 3. Quanto animi robore carnis illecebras repulerit, quando mulierem pellicientem ad peccatum arrepto titio- ne fugavit. Tum per quietem visus est ei Angelus lumbos astringens: ex quo tempore omni prorsus libidinis sensu caruit. Tanti est illustrem de voluptate victoriam semel retulisse.

PUNCTUM II.Doctri-
na sin-
gularis,
& san-
cta.
1.

1.

Considera. 1. Coloniae tum Philosophiæ tum Theologiæ studiis ita vacasse, ut non doctrinæ modo, sed & omnis religiosæ virtutis, pie-

pietatis, obedientiæ, charitatis, modestiæ, & silentii palmam tulerit: ratus indignum Christiano esse & religioso viro, quacumque occupatione teneatur, in ea omnes virtutis occasiones non avidè amplecti. Et verò si quisque in arte sua excellere studet: quam culpandus ille est, qui Christianam aut religiosam amplexus vitam, perfectionem assequi negligit? 2. ^{2.} Quanta admiratione & concursu, annos 25. ^{Unde} natus Theologiam tradere cœperit. Sed tantæ doctrinæ causam attende. Nunquam se lectioni aut scriptioni dabat, nisi post orationem. ^{petita.} In difficillimis quibusque sacræ Scripturæ locis etiam adhibebat jejunium: unde & quandoque ^{3.} factus est, se quidquid sciret, non tam studio ^{Cum hu-} aut labore suo, quàm divinitus accepisse. Sic ^{militate} habeto, cunctarum rerum successum à Deo ^{con-} pendere, & petendum esse. 3. Raro exemplo ^{sta.} summæ doctrinæ famam cum summa humili- ^{ta.} tare conjunxit. Quare honores à SS. Pontificibus oblatos, in iisque Archiepiscopatum Neapolitanum recusavit.

PUNCTUM III.

Considera. 1. quot academias doctrinæ suæ ^{Doctri-} excellentia, subtilitate, ac splendore illius ^{na illius} illustrari. Certè solis instar Parisiis, Bononiæ, ^{utilita-} Romæ, Neapoli fulsit, cujus deinde radii ^{tes.} per univèrsum orbem, utilitate totius Ecclesiæ ^{1.} maximæ, diffusi sunt: sic ut Angelici Doctoris nomen meritò consecutus sit. 2. Neapoli, ^{2.}

Hh 4 cùm

cum ad imaginem Crucifixi vehementius oraret, audivit hanc vocem, *Bene scripsisti de me, Thoma, quam ergo mercedem accipiens? at ille non aliam, Domine, nisi teipsum.* Quod ei rursus contigit, Ecclesiasticum officium de S. Sacramento scribenti. O si facta tua sic Deo probarentur! Disce hinc magnifacere hujus Sancti doctrinam & cum eo non humana aliqua præmia doctrinæ tuæ sperare, sed divina, ac Deum ipsum. 3. Pluribus in vita miraculis, & post mortem claruit.

21. Mart DE SANCTO BENEDICTO.
PUNCTUM PRIMUM.

Cur Deus ordines religiosos instituit

1.

2.

3.

DEUS varios religiosorum Ordines instituit. 1. Ut homo idem ageret pro Deo, quod Deus pro homine. Quemadmodum enim Deus homini non largitur solum necessaria, sed alia plurima summa liberalitate concedit: ita homo non solum obsequium necessarium tribuere debebat Deo, servando ejus præcepta; sed eum etiam decebat, sequendo ejus consilia, quasi liberalius cum Deo agere. 2. Ut triplici castitatis, paupertatis & obedientiæ voto totum Satanæ imperium rueret. 3. Ut imperium Christi magis ac magis stabiliretur, ejusdemque vita sanctissima, quæ tota nec ab uno homine, nec ab uno religioso Ordine satis exprimi poterat, à variis religiosis Ordinibus adumbraretur.

Hinc

Hinc vides quanti debeas statum religiosum
æstimare.

PUNCTUM II.

SANCTUM Benedictum non modo ad præstan-
stem illum statum vocavit Deus: sed etiam
elegit, ut sanctissimi amplissimique Ordi-
nis Pater esset ac fundator. Vide quot donis
eam ob causam, quot gratiis atque virtutibus
fuerit illustratus. Nam 1. vix natus erat annos
quatuordecim, cum mundum fastidens se in
solitudinem ac speluncam abdidit. 2. Carnem
suam odio habebat, eamque multis jejuniis vi-
giliisque macerabat. Insigne est quod se in ve-
pribus tamdiu volutavit, dum lacerato corpore
impuræ voluptatis sensus dolore opprimere-
tur. Ex quo vitæ reliqua ab hujus generis ten-
tatione planè immunis fuit. Tanti est semel se
fortiter vincere. 3. Magnæ erat in ferendis a-
liorum defectibus patientiæ. 4. Incredibilis fi-
ducia erga Deum. quâ sperabat ea quæ despe-
raret humana prudentia. 5. Animarum zelo
flagravit, quo impulsus incolas Cassini mon-
tis ad Christum convertit, & adolescentes
multos erudiendos ad pietatem suscepit. 6. tan-
ta in Deum charitate fervebat, ut totus Deum
spiraret. 7. Conspicuis erat admirabili sapien-
tia, qua regulas Ordinis sui tam apte condidit,
ut orationis exercitio manualia opera, solitu-
dini communitatem, subditorum erga Supe-
riores summam observantiam cum summa

Virtutes
Benedi-
cti Reli-
gioso-
rum pa-
rentis.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

Hh §

Su.

Superiorum erga subditos suavitate, assiduitatem in choro cum charitate in proximum, vitam perfectam cum infirma natura, Martham cum Maria admirabiliter conjunxit.

PUNCTUM III.

Præmia
ejus vir-
tutibus
concessa

1.
In hac
vita.

2.
In altera

2. vpr.

Vocatur
exeremo
ad mul-
torum
salutem.

Igitur tam sublimi vocatione dignum se sanctus Benedictus exhibuit; sed dignam à Deo tum in hac vita, tum in altera mercedem recepit. 1. In hac vita quidem in qua Ordinem suum vidit florentissimum, in omnes prope nationes propagatum, Ecclesiæ honorificum, omnibus salutarem: in quo ordine tot habebat Angelos quot religiosos, in quem tam multi Reges, Principes, Optimates ingressi sunt, ex quo tot in Pontificum, Ecclesiæ Principum, Sanctorumque numerum translati sunt. Præterea illustris fuit dono miraculorum & prophetiæ qua & futura & occulta prædicebat, quod Totilæ contigit. 2. In altera vita, ubi nunc eminenti gloria fruitur, & innumerabili Religiosorum suorum multitudinæ coronatur.

DE S. FRANCISCO A PAULA
PUNCTUM PRIMUM.

Considera primum singularem providentiam Dei evocantis ex eremo Franciscum ad procurandam hominum salutem: tum expendere incredibilem obedientiam divini illius hominis, qui omissis primo Dei impulsu suavissimis eremi

mi deliciis, numerosissimam familiam componit, ipsis inferis formidandam. Mirare porro homines paupertate sua contemnendos, omni mortificationum genere in se sævientes, amatorisque crucis rantum in rep. Christiana præstare adversus mundum, carnem & diabolum. Horum autem omnium author Franciscus fuit pauper ille quidem, atque humili loco natus: *Infirma enim mundi elegit Deus ut confundat fortia: An non tu quoque venies in partem istius muneris? Deo vocanti obsequentissimus Ecclesiæ defensor, carnis mundi que hostis acerrimus: saltem zelum tuum exerce ad tuæ salutis procurationem, si alienæ non vacas.*

PUNCTUM II.

CONSIDERA humilitatem Francisci incredibilem, qui cum à Pontificibus, Regibus, principibusque viris honorificentissime haberetur, sexcentis miraculis clarus, factusque ipse omnibus ingens miraculum, se tamen omnium peccatorum nequissimum, hominumque omnium minimum inclamabat: atque ideo, Christe, eo extollebas altius famulum tuum, quo se ille magis abiciebat; *Deposuit enim potentes de sede, & exaltavit humiles. Sæviebat verò in se crudelissimum in modum Franciscus flagellis, fame, siti, nuditate rerumque omnium abstinentia, mortificationem ut decebat Paulus, in corpore suo circumferens; ratus scilicet afflictionem corporis non solum conferre*

Humilitas ejus.

Et mortificatio.

Gradus
ad cari-
tatem.

ferre plurimum ad humilitatem animi ; sed etiam ad divinam charitatem excitandam. Quæ res faciebat ut homo sibi rebûsque omnibus veluti mortuus vacaret soli Deo, in rebus creatis Deum unum contempleretur, divinique amoris flamma, quæ in omnibus agebatur, quamque ordinis sui tesseram esse voluit, omnium animos accenderet. Vide abiectione animi & corporis vexatione, gradum ad summam in Deum charitatem fieri.

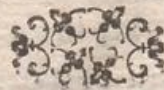
PUNCTUM III.

Merces

1.
In hac
vita.

2.
Post
mortem.

Considera ejus virtutes à Deo infinitis prope miraculis remuneratas in hac vita fuisse, ut aquis, ignibus, morbis, morti imperaret : eundem in pretio fuisse apud summos Pontifices, Reges, &c. inimicos ipsius Ordinisque ab eo instituti veniam ab ipsomet supplices petiisse. Post mortem verò perpetuam ejus virginitatem ac mortificationes, corporis incorruptio est consecuta ; humilitatem singularis Christianorum plerorumque cultus, quos miraculorum copia etiamnum allicit, Demum ex apostolica vita, qua tam multos convertit ad meliorem frugem, & ex Ordinis sui meritis, lauream in cælo peculiarem retulit. Tu si quid obtinere à Deo velis, potentissimum patronum invoca, & si supparem mercedem speras, virtutes imitare.

DE

DE SANCTO MARCO.

25. Apr.

Leo fortitudinis, & Sancti Marci
symbolum.

PUNCTUM PRIMUM.

Considera S. Marci fortitudinem in insti-
tuendis ad sanctissimum vitæ genus Chri-
stianis Alexandrinis quibus præerat. Etenim
erant illis omnia communia, erat cor unum & a-
nima una, perpetua die, noctuque pietas in Dei
laudibus celebrandis, carnis & vini abstinentia,
migratio in solitudinem, ut cœlestem potius &
Angelicam vitam, quàm humanam agerent.
Neque impediri à proposito potuit vel obtre-
ctatione hominum, vel persecutionibus ullis
quas passus est, quia novum erat hoc vitæ san-
ctioris genus, alienum à sæculi vanitate, à mol-
litie corporis, à superbia vitæ. Disce ejus ex-
emplo *non erubescere Evangelium*: quia *sapi-*
entia hujus mundi stultitia est apud Deum. Et
si cogites statum vitæ perfectiorem, ne timeas
hominum judicia: *Qui enim judicat te, Domi-*
nus est. Disce etiam proimos, maximè sub-
ditos tibi, ad perfectionem sedulo promove-
re.

1. Gradus
fortitu-
dinis
aggredi
fortiter
A. 1.
32.
Cast. 2.
Instit.
Euseb.
hist. 15.
Niceph.
lib. 1.
c. 16.

Rom. 16.
1. Cor. 19.
3. 19.
1. Cor. 4. 4.

PUNCTUM II.

Nihil egisti, dum rem inchoasti difficilem,
nisi in ea constanter perseveres: bona e-
nim consilia, nisi fervor & constantia adsint,
desidia & languore corrumpuntur. Hinc
Christus: *perseverare in*
incepto.

2. Gra-
dus for-
titudinis
perseve-
rare in
incepto.

Luc. 9. 62. Christus : *Nemo mittens manum ad aratrum^d & respiciens retro, aptus est regno Dei.* Is est secundus fortitudinis gradus, qui summopere in S. Marco eluxit. Ex quo enim se dedit vitæ perfectiori, nihil remisit, vel ex austera vivendi ratione, vel ex studio orationis, vel ex voluntaria castigatione corporis, vel ex charitate erga proximum. Imo hanc scripto Evangelico ad Christianos omnes atque ad omnia tempora propagavit. Vide an pietas tua, an studium orationis, an charitas in te perseverent, atque in dies augeantur. Vide infelicem eorum exitum, qui in suscepta pietate non permanserunt. Auspicato Saul regnum exorsus, infeliciter conclusit : vixit quidem aliquot annos Salomon, secundum scientiam & sapientiam sanctorum : at postea *Depravatum est cor ejus.* Time & tu ne deficias aliquando : promitte adjuvante gratia in bonis operibus constantiam : dicito spiritui fortitudinis, *Da robur fer auxilium.*

*3. Reg.**11. 4.**3. Gradus fortitudinis, Opus in-**ceptum ad finem perducere aut mori.**Baro. a. 61.**Num. 1.**Apo. 2. 10.**2. Tim. 4. 7.**c. 2. 5.*

PUNCTUM III.

A Ut vincit leo aut moritur : is est postremus fortitudinis gradus, in quo S. Marcus excellit. Dum enim sacrum faceret, deprehensus à sacrilegis, captusque, & miris vexatus modis, per vicos & plateas raptatus est ; ut qui præfuerat verbo, idem exemplo omnibus præflet. In hoc tormenti genere desiit vivere, & sic prius vitam quàm constantiam amisit. O anima mea. *Esto fidelis usque ad mortem, & dabit tibi*

bi Deus coronam vite : bonum certamen certa, cursum consumma: non enim coronabitur, nisi qui legitime certaverit & cursum consummaverit. Certamen incepisse nihil profuerit, nisi praelij finis victoria sit : satius est malè incepisse, quam si bene inceperis, & malè finias. Paulus malè inchoavit, sed bene conclusit : sic cucurrit, ut tandem comprehenderit. Ne desperes etiam si aliquando non tam piè vixeris, modò nunc piè vivas, & piè finias : In homine Christiano non laudantur initia, sed finis.

DE SS. PHILIPPO

1. Maij.

ET

IACOBO.

PUNCTUM PRIMUM.

COgita 1. quid sit esse Apostolum Christi. Apostoli
 Apostolus Christi habet tria. 1. Discipulus
 est & primus minister Christi. 2. Est Evangelij
 tuba, primùmque Ecclesiæ firmamentum. 3.
 Primus est socius tribulationum, laborum &
 gloriæ Christi. *Nimis honorati sunt amici tui,* Ps. 138.
Deus, nimis confortatus est principatus eorum ! 17.
Quàm speciosi pedes evangelizantium pacem ! Rom. 10
 Cogita 2. quid sit esse martyrem Christi. Mar- 15.
 tyr Christi habet tria. 1. Deum ardentissimè a- Et Mar-
 tyres. 10. 15. 13
 mat. *Majorem hac dilectionem nemo habet, ut*
animam suam ponat quis pro amicis suis ? 2. Fi-
 dem

Tert. Pf. 115. 25. dem suo sanguine firmat ac stabilit. 3. Christo & Ecclesie novos filios generat, *sanguis martyrum semen Christianorum.* Quam ergo verè Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius! Pretiosa mors Philippi, qui Hierapoli, postquam multa passus esset pro nomine Jesu, pro eodem Jesu, ut Jesus, in cruce mortuus est. Pretiosa mors Jacobi, qui Ierosolymis ipso die paschatis, dum Christi divinitatem prædicaret, è summo templo deturbatus in terram, multisque ictibus confossus, martyrium consummavit.

PUNCTUM II.

De S. Philippo. **P**Ræter illa duo quæ S. Philippus habuit communia cum sancto Jacobo, habebat adhuc tria quæ attentius considerabis. 1. Introducitor erat & mediator Gentilium ad Christum: nam & per Philippum quærebant Gentiles aditum ad Jesum, & per eundem Nathanaël ipsum invenit. Idem ab ipso postulat. 2. In rebus arduis videtur adjutor fuisse & consiliarius Christi: nam cum agebatur de cibanda illa multitudine 5000. hominum, Christus quæsit à Philippo. *Vnde ememus panes ut manducent hi?* 3. Mirabiliter amabat Deum, quem videre tam ardentem cupiebat, quando post cænam Domini quærebat à Christo. *Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.* O amabile Philippi desiderium! *Et sufficit nobis.* Nihil aliud quicquam postulat, nisi videre Deum & Pa-

Domini sui Jesu, quem tantopere diligebat. Idem opta, idem pete à Deo, ut idem merearis aliquando videre, & audire, quæ Philippus. *Philippe ! qui videt me, videt & Patrem* *ibid.*
meum.

PUNCTUM III.

COgita nunc etiam tria quæ in S. Iacobo De S. Jaco-
praesertim illuxerunt. 1. Vir erat magnæ austeritatis : nam, ut ait Hieronymus, nunquam vescebatur carne, solo pane & aquâ victitabat, nudis pedibus ambulabat, multis se jejunijs vigiliisque macerabat. 2. Orationi dies prope integros, noctesque insumebat, modò flexis genibus, modò omnino prostratus in terram : unde factum est, teste Hieron. ut ipsius & frons & genua callis obduerint. 3. Vir erat Christo simillimus, tum ipsa vultus & corporis maiestate ; unde ipsum Judæi vix à Christo dignoscebant, tum affinitate sanguinis ; unde Christi frater vulgo nuncupabatur, tum maximè sanctitate morum ; unde cognominatus est justus, tum quod semper virgo fuit, si Epiphonio credimus. O anima, si vis imitari Jesum, imitare Iacobum, qui Jesu fuit simillimus : sed heu quam utrique dissimilis es.

6. Jun.

DES. NORBERTO.

PUNCTUM PRIMUM.

Consu-
lit suæ
saluti.

Considera quàm miseram primum vitam degens, non Dei, sed mundi leges sequi cogebatur. Sed ubi gratiæ lumine perfusus est, continuo non acquievit carni & sanguini. Statim secessit ex aulico strepitu, ad multos dies in monasterium se recepit, vitam instituit humilem & austeram, ut quas prius contraxerat sordes, pœnitentiæ aquis elueret. Heu quam multi hodie amatores sæculi & vanitatum! Quam pauci Christi, Jesusque humilitatis veri sectatores! Pudore suffundere, quod post tot à conversione annos, tam parum adhuc mortificationi, tam impensè mundo addictus sis. Propone Sanctum illum imitari, veterem hominem penitus exuendo. Gratulare ipsi, quod per omnia virtutum genera Christum, tanquam alter Paulus, corpore & animo jugiter in se portaverit.

PUNCTUM II.

Consu-
lit saluti
proximi

Considera non satis fuisse S. Norberto propriæ salutis consuluisse. Ereptus è naufragio, proximos ex eodem eripere constituit. Hinc vitam suscepit clericalem, ut inter homines degens, verbis, concionibus, exemplis, omnes ad Christum alliceret. Amor nunquam

otio-

otiosus est ; majora semper agreditur. Ex quo quantus in te sit, cognoscere potes. Quid enim hæcenus Dei causa egisti ? An spondere tibi posses, vel unum à te aliquando peccatum mortale impeditum fuisse ? Heu multos for- tasse, malo exemplo, in peccatum impulisti ! Certè si mentem excutias diligenter, invenes in procuranda proximi salute longè te abesse ab eo fervore, qui Christi militem deceret. Per merita S. Norberti precare, ut zelus animarum in te & in cæteris major exciteretur. Veni, Do- mine Jesu, & accende in cordibus nostris ignem illum, quem in terram, ut arderet, è cælo te- cum attulisti.

PUNCTUM III.

Considera, quanta in hoc sancto consilio In quo
perpeffus sit. 1. à dæmonibus, qui susce- multa
ptum opus varijs artibus impedire conati sunt. perpeffus
2. ab improbis hominibus, qui multas in eum est.
excitaverunt persecutiones. 3. à Deo ipso, qui
illum tot tentationibus ad probandam ejus fi-
dem & charitatem agitari permisit. Sed in ijs
omnibus non despondit animum : quin imò,
persecutionibus, veluti stimulis, ad majora sus-
cipienda inciratus est, sciens pro nominis Jesu
gloriâ salutèque proximorum nihil non feren-
dum esse. *Nam omnes qui piè volunt vivere in* 1. Tim.
Christo Jesu, & ad pietatem allicere cæteros, 3. 12.
persecutionem patientur. Itane affectus es, ut Dei
animarumque causâ quælibet pati velis ? sic

Christus, sic Norbertus, sic omnes sancti affecti erant, & ita affici debent, qui in idem vocatio- nis genus electi sunt.

PUNCTUM IV.

Etiam
post
mortem
consulit
proxi-
mo, fun-
data Re-
ligione.

Considera, ut, quod per se incæperat opus, per alios perpetuò prosequeretur, novum à S. Norberto institutum esse religiosum Or- dinem. Verus in Deum amor nullum sibi modum ponit, nullis temporum aut locorum præfinitur limitibus. Hanc ei mentem impe- travit Deipara virgo. Nimirum qui magni aliquid in Dei gloriam moliuntur, hanc ducem & auspicem sequi debent. Per ipsam enim maximè hominum salus promovetur. Gratias age Deo pro tot utilitatibus, quas ex hac sacra Religione percepit Ecclesia. Precare, ut Spi- ritus, quo fundata est, semper in ea vigeat; & quocunque demum in statu sis, æmulare ar- dentem ac perpetuum S. Norberti cum in propria, tum in aliena salute procuranda ze- lum.

11. Jua.

DE S. BARNABA.

PUNCTUM PRIMUM.

Vita e-
jus pri-
vata.

Sancti Barnabæ adolescentia, juventusque transacta est in studijs, & virtutum quæ il- lam decent ætatem, cultu singulari, imprimis modestia, pietate in Deum, charitate in paupe- res,

res, virginitate quam integram ad mortem usque servavit. Unde & meruit è miraculis Christum agnoscere, ab eoque in numerum 72. discipulorum adscribi. O quam beati qui has prima ætate virtutes colunt! quam beati, qui illam animi corporisque puritatem Christo integram servant! quam beati qui sic à Christo assumuntur, & in discipulorum numerum adscribuntur! Hanc tibi & alijs gratiam pete, vel de obtenta gratias age.

PUNCTUM II.

Vitam publicam seu Apostolicam inchoavit Vita publica, seu Apostolica. ab dicatione bonorum omnium temporalium, quæ partim distribuit pauperibus, partim ad pedes Apostolorum detulit. Ut in studiis, sic in laboribus plurimis D. Pauli socius fuit. Cum eo per unum annum versatus est Antiochiæ, ibique primum discipuli se Christianos dixerunt. Hinc Jerusalem reversi sunt, tum profecti in Cyprum insulam, in Pamphiliam, & Antiochiam. Inde iterum reversi Jerusalem ad distribuendas eleemosynas & tractanda fidei negotia; magna ubique laborum tolerantia, magna populorum præsertim Gentilium conversione. Denique discessit à S. Paulo, assumptoque secum Marco Evangelista, varias urbes lustravit, Mediolanensem Ecclesiam fundavit, ac demum in Cyprum reversus Salaminæ præsertim fidem Christianam magnopere promovit. Hic disce bona temporalia æternis

commutare ; societatem cum viris sanctis jun-
gere ; Christo & animarum saluti totam vi-
tam strenuè impendere : à quibus quantum
abes ?

PUNCTUM III.

Vita pa-
tiens
seu mar-
tyrium.

Commoti in Barnabam Judæi è Syria in
Cyprum venere, ut ipsum occiderent. Id
ille revelatione didicit, neque tamen mortem
fugit, sed in Judæorum Synagogam ingressus
validis rationibus probavit Christum verum es-
se Messiam. Quòd illi non ferentes, atque ira
accensi lapidibus ipsum obruerunt, cadavérque
projecerunt in ignem : sed illæsum servatum
est, sepultúmque à Marco & alijs Christianis
in spelunca extra urbem, ubi postea à Zenone
imperatore insigne templum extructum est.
Sic nempe Deus Sanctos suos honorat post
mortem, quos in vita varijs laboribus persecu-
tionibúsque exercuit. Hic enim est finis, hæc
corona vitæ Apostolicæ, graviores dolores, per-
secutiones, martyrium. Ad hæc te compara,
quisquis Christo militas. Ut Christum sic &
Sanctos oportet pati, & ita intrare in gloriam
suam. Neque ut facis, dolores laborésque fu-
ge, maximè si Christi gloriam, si tuam
aut proximi salutem pro-
movent.

* *
*

DE

PUNCTUM PRIMUM.

Considera cœlestem illam ac certissimam regulam, qua B. Aloysius utebatur ad omnes animi sui motus dirigendos. Quoties enim allici aliqua re mentem sentiebat, toties interrogabat se; *Quid hoc ad vitam æternam?* Tum si contraria vitæ æternæ videretur, abhorrebat; si periculosa, fugiebat; si inutilis, contemnebat. Hinc 1. Ille horror peccati tantus, ut socij ejus plures jurati affirmarint, se in eo ne vel umbram quidem peccati unquam animadvertisse. Hinc 2. *Egressus est de terra sua, & de cognatione sua, & de domo patris sui;* Marchionis Castilionensis, opesque & spes omnes amplissimæ familiæ ultro abjecit; quod in ijs periclitari negotium æternæ vitæ arbitraretur. Hinc 3. Sensuum tam arcta custodia; ut vix humo attolleret oculos; linguam nisi ad necessaria aut pia colloquia nunquam solveret: & quidquid putaret ad vitam æternam inutile, id totum sibi denegaret. O generositatem B. adolescentis admirabilem! ô sapientiam verè Christianam! sed ô stupendam stultitiam & levitatem meam, qui levia peccata nulla esse duco; qui opes & cæteras mundi vanitates tam avidè sitio, qui nihil non concedo sensibus meis! *Quid hæc ad vitam æternam.*

Quid fuerit.

1.

2.
Gen. 12.

3.

PUNCTUM II.

Quid ama-
maverit

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Quæcunque viderentur ad vitam æternam conferre, ea quamvis aliunde durissima totis viribus amplectebatur. Hinc 1. Studium orandi constantissimum. 2. Amor religiosæ paupertatis. 3. Jejunia pene perpetua. 4. Flagellorum usus etiam in domo paterna frequentissimus, & sitis tam insatiata mortificationum; ut eas ardentius appeteret, quàm quivis alius delicias. An putas rationi consentanea fuisse hæc studia B. Aloysij? hæccine, quæ tantopere amavit, verè amanda sunt? Quin ergo tu eadem amas? Cur alia omnia sectaris? Vide, ut B. Aloysij studia condemnes, aut tua. Pete à Deo. 1. Veniam, quod hætenus fugienda amaveris. 2. Gratiam amandi deinceps ea tantum, quæ sint ad vitam æternam utilia. *Quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, anima verò sua detrimentum patiatur?*

Matt.
16. 26.

PUNCTUM III.

Quid conse-
quutus
sit.

- 1.
- Sap.* 4.
& 5.
- Ecel.* 14.
- 2.
- 3.

Hæc sectando consequutus est. 1. ut consummatus in brevi expleverit tempora multa; & vita immaculata ætatem senectutis attigerit. 2. Ut eam particula boni doni non præterierit; Quia gratia Dei in illo vacua nulla ex parte fuit. 3. Ut perpetuas Ascensiones in corde suo disposuerit. 4. Ut cœlestes sæpe delicias, Deo famulum suum visitante, etiam hac in vita prægustaverit. 5. Ut su-

supra modum in sublimitate aeternae gloriae pondus
 obtinuerit in caelo: & B. Magdalena, cui Deus ^{Ps. 83. 6.}
 illum inter Sanctos videndum praebuerat, ex- ^{4.}
 clamaverit admiratione capta, *O quanta est* ^{2. Cor.}
gloria B. Aloysii! quam alto in throno collocatus
est! vix pertingere ad eum oculi nostri poterunt.
 Beatum igitur in caelo coronatum reverere;
 ora ut tibi gratiam obtineat ea nunc fugiendi
 & amandi, quae fugit & amavit; ut postmo-
 dum ea quae consequutus est, ipse consequa-
 ris.

DE S. ANNA.
 PUNCTUM PRIMUM.

26. Jul.

Parisiis

28.

Considera sanctam B. Annae nobilitatem. 1. ^{1.}
 Est regum sanctorumque Patriarcharum Nobili-
 filia. 2. Mariae caeli terraeque reginae parens ^{tas.}
 gloriosa. 3. Avia Christi Regis nostri meritif- ^{2.}
 sima. Attende quis sit Christus, quanta sit Ma- ^{3.}
 ria & cognosces quanto sit honore digna san-
 cta Anna, juxta illud *à fructibus eorum cognosce-* ^{Mat. 7.}
ris eos. Tantam dignitatem S. Annae gratula-
 re. Vide ut saltem dignus sis **J E S U**, Mariae &
 Annae servus, & honora quam Maria hono-
 ravit.

PUNCTUM II.

Considera sanctitatem ejus nobilem omni ^{Sancti-}
 genere gratiae. Ac 1. gratuita, cum natura ^{tas.}
 sterilis facta est fecunda miraculo. Nimis glo- ^{1.}
 riosa

I i 5

riosa

2. *Aug.* riosa facta est, mulier sancta, sterilitas tua quam factum dat proles deipara. 2. habitualis. *Materna propinquitas nihil Annæ profuisset, nisi feliciter Christum in corde, quam Mariam in corpore gestasset.* Sed nunquam Christo sic conjuncta fuisset per carnem, nisi fuisset per spiritum; neque fuisset unquam ejus avia per naturam, nisi fuisset ejusdem filia per gratiam. 3. actualis: quot enim, putas, ipsius mentem lucis æternæ radiis illustravit Maria, quæ aurora est solis justitiæ? quot gratias effudit in matrem filia gratia plena. Dic igitur, ô beata mulier: *In me gratia omnis.* Tu enim sola potes explicare, quot quantæque in te gratiæ confluxerint. Agnosce, ô anima mea, quantum ex triplici illa gratia acceperis, quàm sæpe easdem inertia tua neglexeris. Dole, & accuratum illarum usum pollicere.

PUNCTUM III.

Potentia
1. **C**onsidera, potentissimam esse apud Deum, **1.** Quid enim Sanct. Annæ precanti denegat Pater æternus, quæ ipsius filiam luci dedit, sinu fovit, aluit, educavit, obtulit, consecravit?
2. Quid huic postulanti non concedat Spiritus Sanctus, quæ sponsam ipsius ita informavit, ut esset ejusdem oculis gratissima. 3. An avia Christus non pareat, qui dixit per Apostolum suum: *fili, obedite parentibus vestris,* Debet poni discrimen magnum inter orationes S. Annæ & aliorum Sanctorum. Istorum oratio inni-

Ephes.
6. 1.

innititur gratiæ Dei : sed oratio S. Annæ non
justitiæ solùm Evangelicæ , sed etiam ipsi juri
naturali. Tu S. Annam in patronam elige , &
invoca.

DE SANCTO IGNATIO 31. Julij

Societatis JESU Fundatore.

PUNCTUM PRIMUM.

DEus Ignatium ex mundi illecebris mira
quædam ratione vocavit. Cum enim pro- 1.
pugnanda Pampelone graviter vulneratus in Vocatur
lecto jaceret, vitæ Sanctorum lectione ita com- ad Dei
motus est, ut statuerit illico totum se Deo sub gloriam
auspiciis B. Virginis consecrare, & eam vitæ procu-
rationem sequi, quam Deus sibi inspiraret. randant
O quam incomprehensibiles viæ tuæ Domine, qui
permittis mala corporis, ut cures vulnera a-
nimi, & miris modis electos ad destinatum fi-
nem perducis ! En me totum tibi offero ad om-
nia paratus. *Da quod jubes, & jube quod vis.*

2.
2. Statim ille sæculo renuncians vanam glo- 2.
riam vili vestitu, mendicato pane, inopum con- Paret.
victu; carnem quotidianis jejuniis, terna in diem
flagellatione, frequenti cilicio, humi cubatio-
ne, solitudine Manresana ita domuit, nullum
ut deinceps carnis, nullum multis ante obitum
annis vanæ gloriæ motum senserit. Quam
crebro te Deus admirabili providentia ad per-
fectionem vocavit? utinam sic audires, sic cum
vitiis generosè certares!

PUN-

PUNCTUM II.

Quibus medijs Dei gloriam promovet. **I**gnatium Deus, ad suam gloriam per totum orbem circumferendam, quadruplici inprimis virtutum genere instruxit, per quatuor animalia currus Ezechielis expressarum.

I. Aquila exhibet. 1. Summam ejus prudentiam, quæ tota vita, sed maximè in condendo suo Ordine eluxit. 2. Divinas illustrationes notitiàmque rerum spiritualium, qua infinitos ad pietatem instituit, & admirabilem Exercitiorum spiritualium librum composuit. 3. Donum orandi singulare, sic ut infinitam lacrymarum vim funderet, vel flosculi intuitu totus in Deum raperetur, nihil susciperet nisi prævia oratione, ac prope perpetuo de Dilecto, deque cœlesti patria suavissimè cogitaret. *Quam sordet terra, inquiebat, dum cœlum aspicio! Siccine Deo cœloque affixus es?*

II. Leo magnanimitatem ejus significat. Neque enim à Dei gloria promovenda aut ejus inimicis debellandis, ullis difficultatibus periculisve deterrebat. Imo sui negligens ajebat, malle se beatitudinis incertum vivere, & interim Deo ac proximo se impendere: quàm certum ejusdem gloriæ statim mori.

III. Homo repræsentat. 1. Perpetuum illius in rebus omnibus rationis usum sine ulla animi perturbatione. 2. Ardentem divini honoris hominùmque salutis zelum, qui neque gelidis aquis restingui potuit, in quas se immer-
sit,

fit, ut impurum hominem à fœdis amoribus Humarevocaret. 3. Miram erga omnes humanitatem nitate. & misericordiam.

IV. Bos patientiam indicat. 1. Colenda omnia pere Domini vinea. 2. Inimicis, laboribus, adversisque tolerandis. Etiam ante conversionem gemitum nullum edidit, quando cruris os secabatur. Paulò pòst literis inter pueros operam dedit vir nobilitate & palmis militari- bus illustris: & si instituta ab ipso infinitis laboribus vigiliisque societas dissolveretur, se ante horæ quadrantem divinæ voluntati acquieturum asserebat.

IV. Patientia.

Tu verò parum ad Dei gloriam confers, quia parum his virtutibus studes. Dole, quòd ita negligas salutem propriam, cùm Ignatius tanto studio curarit alienam.

PUNCTUM III.

SUsceptos pro se labores amplissimè Deus Remuneratur. 1. Singulari illum in omnibus auxilio juvit. 2. Magnis inter ærumnas consolationibus cumulavit. 3. Institutum ab illo Ordinem, ipso adhuc vivo, non sine maximo Ecclesiæ bono, animarumque fructu, & hæresis ac impietatis detrimento per totum orbem propagari voluit: ut quo tempore Lutherus & Calvinus Ecclesiæ bellum indixerunt, eodem excitaretur Ignatius, qui nefandos illorum conatus reprimeret. 4. Demum ingenti illum gloria in cœlo donavit, qui ejus gloriæ ampli-

Remuneratur.

- 1.
- 2.
- 3.

4.

plificandæ tam studiosus fuerat. Gratulare Sancto de tanta gloria: erubescere quod cum eadem tibi merces proposita sit, vel minimam laborum partem suscipere recuses. Sic statue, non futurum te socium consolationum, nisi fueris tribulationum & laborum.

4. Aug. DE SANCTO DOMINICO.
PUNCTUM PRIMUM.

Qualis
erga se
fuerit,

1.
Humi-
litas.

2.
Pauper-
tas E-
vange-
lica.

3.

CONSIDERA quibus virtutibus divinæ vocationi, qua ipse ad sanctitatem eximiam vocabatur, responderit. 1. Profunda humilitate, quidquid enim in se videbat boni, illud totum non sibi sed uni Deo tribuebat. Virtutes suas summa cura occultabat. Hinc etsi nudis semper pedibus peregrinaretur, ubi tamen urbes pagosque, in quibus spectatores aderant, intraret, calceos induebat. Contemptus avidissimus fuit. Hinc oblatas sibi varias dignitates Ecclesiasticas, tresque in primis Episcopatus semper recusavit, & Tolosa, ubi erat in honore, Carcassonem, ubi contemnebatur, alacriter fugit. 2. Paupertate Evangelica: se enim rebus omnibus terrenis exuit, ut nudus nudum Christum expeditius sequeretur. Hinc cum non haberet unde viveret, cogebatur, etsi nobili familia ortus, stipem ostiatim mendicare: data verò panis frustula flexis genibus accipiebat, hilarisque osculabatur. 3. Maxima vitæ asperitate, qua quæ deessent pas-

passioni Christi in suo corpore, adimplebat: vitæ as-
 corpus suum perpetuo cilicio, ferreæque cate-
 na edomabat: erat illi pro lecto, vel scamnum,
 vel nuda humus: ter se singulis noctibus cru-
 deliter flagellabat, ut sic divinæ justitiæ satis-
 faceret. 1. Pro suis peccatis. 2. Pro peccatis a-
 liorum. 3. Pro animabus purgatorii. Ejus vita
 jejunium erat ferme perpetuum, singulisque
 hebdomadis semel ad minimum jejunabat. Ex-
 pende, quam longè ab eo distes, qua cupidita-
 te honoribus inhies, qua cura divitias accu-
 mules, quam nullis, aut quam levibus pænis pec-
 cata tua etiam gravissima punias.

PUNCTUM II.

Considera quibus virtutibus aliorum salu-
 tem procuraverit, 1. Zelo ardentissimo con-
 versionis peccatorum. Hinc voluisset omnes
 atque adeo ipsos etiam damnatos atque dæ-
 mones, si fieri posset, ab omnibus malis eripi,
 æternamque beatitudinem consequi. Nihil
 recusabat pati, ubi spes aliqua salutis proximi
 affulgebat. Mauros sæpius adivit, ut ipsos ad
 Christum converteret, suamque Deo vitam &
 sanguinem pro eorum conversione sæpius ob-
 tulit. Ipsos septem annos laboravit in agro
 Tolosano, ut inde Albigensium hæresim exige-
 ret. Hunc in finem Fratrum Prædicatorum Or-
 dinem instituit & amplificavit, non sine maxi-
 mis laboribus, & maximo perpetuòq; rei Chri-
 stianæ fructu. 2. Mirabili erga omnes mansue-
 tudine

Qualis
 erga
 proxi-
 mum.

1.

Zelus a-
 nimarum.

E.

Manfue-
tudo. 3.
Amor
proximi. tudine, quos benignè arguebat, docebat aman-
ter, juvabat hilariter. 3. Amore tenerrimo, quo
peccatores omnes in sinu & in visceribus chari-
tatis premebat. Hinc pro omnium peccatis, non
secus ac pro suis, quantum poterat, Deo satisfac-
ciebat. Expende quam tu parum facias pro alio-
rum salute, quam asper, & impatiens in aliis
arguendis, & docendis, quam levi amore proxi-
mum diligas: his tamen vitiis Dei gloria pro-
ximique salus impeditur.

PUNCTUM III.

Qualis
erga De-
um. 1.
Puritas
mentis
& cor-
poris. 2.
Fiducia
in Deum
3.
Studium
oratio-
nis & de-
votio
erga B.
V. **C**onsidera quibus virtutibus se Deo conjun-
xerit. 1. Puritate tum mentis, tum corporis
eximia: suam enim virginitatem, & quam
primum in baptismo, gratiam suscepit, usque
ad mortem integram illaenamque conserva-
vit. 2. Fiducia verè filiali: cum enim se nullius
rei capacem putaret, tamen omnia poterat in
eo, à quo confortabatur. Neque eum ulla un-
quam difficultas aut labor ab iis deterruit in
quibus vel gloriam Dei, vel salutem anima-
rum promoveri arbitrabatur. 3. Assidua oratio-
ne, qua se Deo, Christo, & Beatissimæ Virgini
sepius in die uniebat. Cum autem videret
quanta inde auxilia perciperet, præcepit spe-
cialiter suis omnibus Religiosis ut orationi as-
siduè vocarent, Beatissimæque Virginis, in cu-
jus honorem Rosarium primus instituit, glo-
riam ubique omni cura promoverent. Expende
quam longè absis ab ista tum mentis, tum cor-
poris

poris puritate, quam parum Deo, quam multum humanis auxilijs fidas, quam raro orationi vaces ut decet : & confundere.

DE SANCTO LAURENTIO. 10. Aug.

De grano frumenti. Ioan. 12.

PUNCTUM PRIMUM.

Iesus dixit discipulis. *Nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet : si autem mortuum fuerit, multum fructum affert.* Considera, licet nomine huius grani primario designetur Christus, granum purgatissimum ab omni peccati palea, quod mortuum in terra crucis, salutis æternæ fructum peperit : secundario tamen designari ab Ecclesia mysticum ejus membrum S. Laurentium, qui sicut granum, concussione flagelli persecutionis, purgatus est ab omnibus terrenis affectionibus : ut discas non spernere tribulationes, quia purgant sæpe nos à multis peccatis. 2. Considera, mortuum fuisse in terra, tum quia carnem suam in hac vita prorsus spiritui subdidit, & mortificavit, contemptis omnibus mundi delicijs, tum quia constanter per atrocissima licet tormenta, pro Christo mortem appetijt. 3. Multum fructum attulisse : tum quia sua passione maximam gloriam in cælo & in terra obtinuit : tum quia suo exemplo & constantia

S. Laurentius
granum
frumenti.

2.
Mortuū.

3.
Multum
fructum
attulit.

Tom. II.

K k

plu-

plurimos ad Christi fidem convertit, & ut similia paterentur, autor fuit.

PUNCTUM II.

Odit
animam
suam.

1.

2.

3.

Q*ui amat animam suam, perdet eam : qui verò odit eam in vitam aeternam custodit eam.* Considera eum amare animam, qui amat hujus mundi commoda, opes, honores, voluptates præ Christo : odisse autem qui contemnit, uti fecit S. Laurentius, qui desertis omnibus opibus, deserta Hispania, licet juvenis, servivit Xisto Papæ Romæ. 2. Xisto ad supplicium raptò, exclamavit : *Quo progredieris si ne filio pater ?* cui respondit : *Majora tibi debentur certamina.* Post triduum sacerdotem sequeris Levita. 3. Omnes facultates Ecclesiæ distribuit in pauperes, Christianis ante passionem suam latentibus in cryptis pedes abluit, cæcum sanavit, multos convertit & baptizavit, craticulæ affixus tortores irrisit, tyranno dixit : *Affatum est satis, versa & manduca,* quia segnior erat ignis, inquit S. Leo, qui foris uffit, quam qui intus accendit Flammis corporeis superari charitatis Christi flamma non potuit. **O** si eadem flamma arderes, quàm facile ambitionis iræ, cupiditatum omnium ardorem vinces.

PUNCTUM III.

Quid sit
mini-
strare
Christo.

S*i quis mihi ministrat, me sequatur, & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi*

mihî ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Considera, illum ministrare Christo, qui ejus mandatis & monitis tanquam obediens famulus obedit. 2. Qui ejus vices, si sacerdos vel superior sit, sedulo obit. 3. Qui pauperibus & afflictis, operibus misericordiae, vel corporalibus vel spiritualibus subvenit. Testatus est enim sibi fieri, quod vel minimo in ejus nomine fiet: quæ si nos quoque faciamus, verè Christum velut ducem & magistrum nostrum sequimur. Perfectissimè autem sequitur est S. Laurentius, qui tam fidelis fuit minister, ut etiam sanguinem pro eo profuderit, & exemplum ejus in passione secutus sit. 2. Considera, quantum præmium in cælo S. Laurentio & omnibus, qui aliquid pro Christo patiuntur, aut Christi membris per charitatem serio ministrant, paratum sit, quantus honor & gloria: sine dubio major, quam mens nostra excogitare queat.

Mini-
stravit S.
Lauren-
tius per-
fectissi-
mè.
Quanta
mercede

DE SANCTO BERNARDO.

20. Aug.

Quæ præcipua sunt in vita sua, ipsemet Bernardus expressit in Meditationibus.

Hoc mihi tecum pactum erit, plane moriar mihi ipsi, ut tu solus in me vivas: totus intra me silebo, ut tu solus loquaris in me: totus quiescam, ut tu solus opereris in me, & per me.

PUNCTUM PRIMUM.

Bernardus planè sibi mortuus est, ut totus in ipso viveret Christus. Ab eo tempore, quo

Mori-
tur sibi,
ut Chri-
stus in
ipso vi-
vat.

Kk 2

nun-

nuncium sæculo remisit, ita sepultus est cum Jesu suo per Religiosam professionem, ut nihil pristinae vitæ in eo remanserit. Sensus omnium expertem illum dixisses, adeo parum naturæ tribuebat. Oculorum, aurium, gustus usum penitus amisisse videbatur Res obvias ita non aspiciebat, ut cameratumne esset, an laqueatum cubiculum, in quo annum integrum manserat, nesciret. Iter habuit aliquando per unum diem prope lacum, quem rebus divinis intentus non vidit. O virum admirabilem! ô mortem verè pretiosam, qua soli Deo vivitur! Pudeat te, anima, quod ab hac perfectione tam longè ab sis. Eia igitur, tibi met ipsi penitus morere, ut vita Christi in re manifestetur. Oculos sæculi vanitatibus claude, in divino conspectu frui queas. *Non enim videbit me homo & vivet,* inquit Deus.

Exod.
33. 20.

PUNCTUM II.

Intra se
filet, ut
Christus
loquatur

CONSIDERA quam rigidum sibi beatus ille vir imposuerit silentium, ne internam animi, qua fruebatur, pacem inanibus verbis turbaret. Sciebat ibi non loqui Christum, ubi sæculi strepitus auditur. Hinc sibi colloquio omni cum hominibus interdicendum putavit. Itaque si quando loqui necessitas cogeret, loquebatur eo modo, ut non nisi invitus à sancto proposito discedere videretur. Sed quantas ex hac silentii observatione utilitates percepit! mira de te, deque suis mysterijs quotidie Spiritus Sanctus

Etus ipsi revelabat. Qui silet hominibus, Deum magistrum & præceptorem habet. Certè de se falsus est aliquando Bernardus, plus ex interna cum Christo colloctione ad sacrarum litterarum intellectionem profecisse, quam si doctores multos annos audiisset. Quid igitur vanis sermonibus ita delectaris? si cœlestem doctrinam, si verum solatium quæris, non ab hominum, sed à Dei consortio expetere debes.

Pone, Domine, custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labijs meis. Ps. 140.
30.

PUNCTUM III.

CONSIDERA, neminem fortasse Sanctorum ^{Quies-} fuisse, per quem majora Deus quam per ^{cit, ut} Bernardum fecerit, quia nemo magis à rebus ^{per eum} terrenis abhorrebat. Statim atque incepit Deo ^{Christus} militare, ex Apostoli præcepto diligenter ca- ^{operetur} vit, *Ne implicaret se negotijs secularibus.* Et tamen ex eremo sua eductus est à Deo, ut sum- ^{2. Tim.} mos Pontifices, Reges, Prælatos, totam deni- ^{2. 4.} que, ut ita loquar, Ecclesiam unus regeret. Nul- lum aptius Dei manibus instrumentam, quam homo qui de se demissè sentit. Sed postquam Dei vocantis jussu reip. Christianæ negotia curare coactus est, internam illam quietem non amisit. *Solitudinem cordis sibi ipsi efficiens, & se- In ejus* ^{vita.} *cum solitudinem circumferens, ubique solus erat.* Non enim aut ambitione, aut prava aliqua cupiditate impulsus res sibi commissas gerebat, sed solo Deo placendi desiderio. Hinc non se

rebus tradere, ut ipse loquebatur, sed commodare tantum solebat.

Heu quam paucos invenias hujus virtutis imitatores! aut enim negotia temere suscipimus, aut in illis propriam, non Dei gloriam quærimus, unde perturbationes animi plurimas oriri necesse est. Statue igitur ab omnibus professione tua indignis abstinere; aut si qua in re opera tua Deus tibi velit, postula, ut nihil aliud, quam divini ejus nominis laudem, salutem tuam, proximi ædificationem spectes.

24. aut
25. Aug.

DE S. BARTHOLOMÆO.
PUNCTUM PRIMUM.

Ch. isto
vivit A-
postolus

CONSIDERA quomodo vitam suam propagandæ Christi gloriæ impenderit. 1. Penetravit in Lycaoniam cum Philippo, deinde in Indiam citeriorem, demum in Armeniam. Vide quanta mentis alacritate ac zelo; quibus itinerum & prædicationis laboribus; quot adversis in tanta rei novitate, dæmonumque odio, quos è corporibus regnoque suo ejiciebat; quo fructu: nam permultos illic ad Christum convertit; qua unione cum Deo, cum centies interdiu, & centies noctu scribatur Deum adorasse. Utinam ita Christo viveremus! sed heu quoties levissimo labore, inanique hominum respectu ab ejus gloriæ persecutione deterremur! quam rarò inter occupationes nostras animum ad Deum convertimus!

PUN-

PUNCTUM II.

Quam inusitato & atroci sacrificio mortem
 pro Christo oppetiit? Detrahi vivo pellem
 dæmon suavit, *Percutiens illum*, ut Jobum olim,
ulcere pessimo à planta pedis usque ad verticem
ejus. Deinde amputato capite sacrificium con-
 summavit. Martyres quidem omnes vocat Na-
 zianz. victimas pro Christo cæsas: fuit verò
 hæc peculiaris S. Bartholomæi prærogativa. 1.
 Quia propius accessit ad victimas antiquæ le-
 gis, quarum *detracta pelle* artus in frustra con-
 cidebantur. 2. Quia propius ad Christi nudi-
 tatem accessit. 3. Quia præter alia quæ passus
 est, longè gravissimum & barbarum hoc sup-
 plicium fuit: 4. quia peculiari quodam pietatis
 sensu obtulit se Christo in sacrificium, ratus
 non esse amoris suo satis extraordinaria suppli-
 cia pati, nisi sacrificium cordis & assiduæ ora-
 tionis fervor accederent. O virum infractum
 animo, qui in patientia sua possedit animam
 suam! Offeram me item in sacrificium Chri-
 sto, nec ultra corpori meo indulgebo, quo-
 niam *expoliavi me tunica mea, quomodo indu-
 ar illa?*

Christo
 moritur
 cruenta
 victima.
 c. 2.7.

Lev. 1. 6.

Cant. 5.

PUNCTUM III.

Detrahitur arbori cortex, tum ut aptius in
 illa characteres insculpantur, tum ut ido-
 nea alicujus species inprimatur: ita detracta pel-
 le S. Bartholomæi divina in illius carne imago

Mysteria
 hujus sa-
 crificij.
 1.

Kk 4

emicuit,

2. emicuit, amorisque sui notas Christus & characteres impressit. 2. Qui luctatur, exuitur vestimentis: ut generosus luctaretur Apostolus, vel ipsa pelle exutus est. 3. Serpens detracta pelle novas sumit vires: sic Bartholomæus propriam exuit, novam vitam deinceps ducturus. 4. Amor nudus adumbratur: Bartholomæus, ut suum erga Christum amorem apud omnes contestatum relinqueret, arcana cordis aperit detracta pelle. Igitur qui vult induere Christum, *Exuat veterem hominem, exhibeat- Rom. 12. que corpus suum hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, &c.*

25. Aug. DE SANCTO LUDOVICO
Galliæ Rege.

PUNCTUM PRIMUM.

Rex Dei
servus.

SI servire Deo regnare est, duplici nomine Rex fuit S. Ludovicus; qui regnaturum se nunquam credidit nisi Deo serviret, & populos ad eidem serviendum omni ope induceret: qui magis gloriabatur Christiani nomine, quam regni: qui, cum licita omnia regis potestati viderentur, nihil sibi licere adversus Deum putavit; seque per totam vitam, ab omni peccato mortali, inter aulæ blandimenta servavit integrum. 1. Disce à Rege sanctissimo nihil esse hac in vita gloriosum, præterquam Deo servire: erubescere, quod toties erubueris Christianus videri: time justam Christi comminationem

phemantes, gravissimis edictis. 3. Homines suspectæ fidei & hostes domesticos Ecclesiæ variis pænis. 4. Infideles & Saracenos. Quo in ultimo certaminis genere, mirare. 1. zelum sanctissimi Regis, qui bis regnum suum deserit, bis itet suscipit longissimum & periculosissimum, secumque cupias regni omnes abducit. Atque id non spe acquirendæ famæ, aut regni amplificandi, sed tantum augendæ divinæ gloriæ, & terræ sanctæ à Saracenis liberandæ. 2. Incomprehensibilia judicia Dei, qui sanctum Regem pro sui nominis gloria generosissimè certantem, captivum duci primū; tum peste affligi & mori inter barbaros finit. 3. Inviçtam S. Ludovici patientiam, qui affligentis se Dei judicia constantissimè adorat. Sit nomen tuum, Domine, benedictum in sæcula, inquebat moriens. Voluisti, ut regnum meum relinquerem, reliqui; ut bellum hoc susciperem adversus hostes tuos, suscepi: nunc deseruisse servum tuum videris; sis benedictus: passus es pro te militantem vinci; sis benedictus: captivus in carcerem coniectus sum; sis benedictus: nunc peste afflictus morior; sis in æternum benedictus. Cogita. 1. Quid agas pro Christo præ sancto illo Rege. 2. Quid patiaris. 3. Quomodo patiaris.

DE SANCTO AUGUSTINO. 28. Aug.

PUNCTUM PRIMUM.

GRatiæ resistit. i. triplici peccati genere, errore Manichæorum, impuris amoribus, inani improborum hominum respectu, cùm *pudebat inter impudentes non esse impudentem.* Resistit gratiæ. 1. Peccatis. 2. Mora conversionis.

2. Tergiversatione multorum annorum; quantumvis instarent & Monica mater adhortationibus, exemplis, lacrimis, sacrisque apud Deum precibus; & Ambrosius concionibus atque colloquiis; & creberrimis vehementissimisque motionibus gratia. Hic pravæ consuetudinis vim cogita & fuge. *Suspirabam, inquit, Libr. ligatus non ferro alieno, sed mea ferrea voluntate. Conf. Retinebant nuga nugarum & succutiebant vestem meam carneam, & submurmurabant: Dimittisne nos? O abyssum divinæ misericordiæ infinitam! Eandem in te admirare, & time. Neque enim omnes Augustini sunt, hoc est non similiter Dei gloriæ & Ecclesiæ, si convertantur, profuturi.*

PUNCTUM II.

TAndem gratiæ subiicitur. i. Promptè: ubi Subiicitur gratiæ. 1. *audivit hanc vocem, Tolle, lege; legit illico locum Apostoli. Non in comessationibus &c. statimque mutatus est in virum alium. Vide ut promptè riter sine mora gratiæ vocanti pareas. Actum 1. Reg. erat 10. 6.*

2. **Plenè.** erat de Augustino, si ultra distulisset. 2. Plenè: errores, Christianæ fidei confessione; carnales affectus vitæ austeritate; inanes respectus publica virtutum professione emendans. 3. Perfectè, ardentissimo ac tenerrimo Dei amore: sic enim amores impuros sanctissimè compensavit. *Sero te amavi pulcritudo tam antiqua & tam nova! Non dubia, sed certa conscientia amo te, Domine.* Quam multi cum Augustino peccant! Quam pauci cum eo penitus convertuntur! Si vis divino amore liquefcere, lege ejus Confessiones, Soliloquia, Meditationes.

PUNCTUM III.

- Gratiæ subiicit. 1. **G**RATIÆ subjecit Hæreticos scriptis & disputationibus doctissimis, maximè Manichæos, Donatistas & Pelagianos. 2. Catholicos frequentissimis concionibus, colloquiis, exemplis, publicæque vitiorum suorum & divinæ in se gratiæ professione, quæ insigni humilitate libris Confessionum palam esse voluit. 3. Clericos reformatione Ecclesiasticæ disciplinæ: quam in rem inter cetera Clericorum Regularium Monasterium in Episcopali domo extruxit. 4. Religiosos, quorum & ipse familiam instituit, quæ utilissimè & sanctissimè propagata est, multis Religiosorum Ordinibus eandem Augustini regulam observantibus. 5. Ecclesiam universam, quam librorum suorum multitudine, eruditione, ac pietate mirificè illustravit hætenus, illustrabitque semper.
1. Hæreticos.
2. Catholicos.
3. Clericos.
4. Religiosos.
5. Ecclesiam universam
A. 9. 6.

per. Tu verò quid Deo & gratiæ rependis, cui tantum debes? *Domine, quid me vis facere.*

DE EXALTATIONE
S. CRUCIS

14. Sept.

De crucifixione Christi. Ioan. 12.

PUNCTUM PRIMUM.

D*ixit Iesus turbis. Nunc iudicium est mundi, nunc Princeps huius mundi eiicietur foras, & ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum.* Considera summam sapientiam & potentiam Dei, quod eare, qua nihil erat contemptius & infirmius mundo, nempe patibulo crucis, omnem potentiam diaboli principis mundi, id est, peccatorum fregerit, & mundum totum à peccato & faucibus inferni & diaboli vindicaverit, id est, iudicando liberaverit: ut discas humilitate & contemptu sui omnes tentationes dæmonis & mundi frangi. 2. Considera tantum esse beneficium nobis præstitum per exaltationem Christi in crucem & mortem, tantamque charitatem demonstratam, ut non modò allici, sed etiam trahi quodammodo, licet inviti, in eius amorem debeamus. Et tanta est vis passionis, si serio perpendatur, ut non tam moveat, quam impellat hominem peccatorem ad conversionem, & pœnitentiam, ac mortem etiam, dum opus est, ut accidit martyribus, libenti animo perferendam.

Cruce.
1.
Mundus
victus.

2.
Trahi-
mur ad
Deum.

PUN-

PUNCTUM II.

Cruce
obtinē
tur ho-
nores.
&c.

10. 12.
24.

Respondit turba, *audivimus ex lege, quia Christus manet in aeternum, & quomodo tu dicis: Oportet exaltari filium hominis?* Considera turbam, id est, homines mundi, mundanarumque rerum, ut opum, honorum, voluptatum & vitæ carnalis amantes non intelligere, quæ sunt spiritus Dei, paupertatem, contemptum sui, passiones, mortem: & ideo non potuerunt capere hæc in Christum convenire. At qui Christi sunt discipuli, illi sciunt per paupertatem, opprobria & multas tribulationes perveniri ad veras opes, honorem, vitam, ipsamque æternitatem. *Si enim granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, multum fructum affert.* Sic Heraclius Imperator hoc die, non cum gemmis & auro splendidus esset, sed cum vili habitu, nudisque pedibus indutus esset, meruit crucem ipsam Christi à Persis recuperatam, in montem Calvariæ referre.

PUNCTUM III.

Scientia
crucis.

1. Cor. 2.
2.

Ad huc modicum lumen in vobis est. *Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebrae comprehendant: & qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat.* Considera modicum lumen in iis esse, qui non cum Apostolo Paulo dicere possunt: *Non judicavi me scire aliquid nisi Iesum & hunc crucifixum, sicut modicum erat in dicta turba, quomodo enim sequetur Christum clamantem: Qui vult venire post me, abneget semetipsum*

metipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me: Ideo solere nos frontem, totumque corpus sæpe insignire cruce, ut hoc lumen in omni actione nostra præferatur: alioqui enim facile nos tenebræ, & tenebrarum Princeps suis tentationum laqueis esset comprehensurus.

DE SANCTO MATTHÆO. 21. Sept.
PUNCTUM PRIMUM.

CHristus Matthæum ad se trahit tribus quasi Vocatur
vinculis. 1. Aspectu: *Cùm transiret Iesus vi-* 1.
dit. Nec mirum: nam ut ait sanctus Hierony- *Matth.*
mus, *Fulgor & majestas divinitatis occulta, qua* 9. 9.
etiam in humana Christi facie relucebat, primo *Hieron.*
aspectu videntes ad se attrahere, poterat, quos vo- *in Mat.*
lebat. Domine Respice in me & miserere mei. *Ps. 24. 5.*
2. Voce; *autque, illi sequere me.* Ante illam vo- 2.
cem, inquit sanctus Ambrosius, *rapiebat aliena,* *Ps. 28.*
post relinquebat propria. Domine, quam potens 8.
est vox tua! *Vox concutientis desertum* scilicet
virtutis, *Confringentis cedros seu superbos & elat-*
otos motus publicani, *Intercidentis flammam*
ignis, id est cupiditates avaritiæ, &c. 3. Inspi- 3.
ratione, *Qui foris verbo vocavit,* inquit Beda, *Cant. 1,*
intus invisibili instinctu edocuit. Domine tri- 3.
bus his vinculis, *Trabe me & curremus in*
odorem unguentorum tuorum. Sed
nonne te sic sæpe tra-
hit?

PUN-

PUNCTUM II.

Vocau-
tem se-
quitur.

1.
2.
Luc. 9.
61.

Luc. 5.
28.

3.

Matthæus vocantem Christum sequitur. 1. Non ægrè, imo tanta cum lætitia, ut diem hunc tanquam faustissimum convivio magno, cui interfuit Jesus, celebrarit. 2. Promptè ne momentum quidem temporis differendo. Alter vocatus à Christo dixit, *Sequar te Domine: sed permitte mihi primum renuntiare his quæ domi sunt*: non sic Matthæus, sed *Surgens secutus est eum*. 3. Perfectè & integrè *relictis omnibus*. O si sic Christum sequeris!

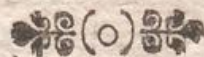
PUNCTUM III.

Vocatio-
nem im-
ple. 1. A-
postolus

2.
Evange-
lista.

3.
Martyr.

Vocationis suæ munus implet. 1. Apostolicum munus, portando nomen Christi coram gentibus Æthiopiæ, quas cum rege ac regina Christo subjecit. 2. Munus Evangelistæ, dicta factaque Christi scribendo: atque ita Ecclesiam docebit usque ad summationem sæculi. 3. Martyr pro Christo mortem oppetiit lanceis confossus in ipso altari: ut scilicet suum sanguinem cum sanguine Domini sui misceret. Tu quomodo munus tuæ vocationis adimpleres? Hæc tria, quantum in te est, imitare.

DE SANCTO MICHAELE.

29. Sept.

PUNCTUM PRIMUM.

Perfectos creavit Deus Angelos omnes, & Dux mi-
 omnibus naturæ & gratiæ donis instructos; litia
 sed Michaël singularibus dotibus ornatus est cœlestis
pra consortibus suis, & factus est admirabili po- consti-
tens virtute ad faciendum verbum Dei, qui eum tuitur.
 cæterorum principem, & ducem exercitûs sui
 constituerat; à quo boni Angeli, tanquam mi-
 lites à duce, aut membra à capite moverentur.
 Deum lauda pro muneribus sancto Archangelo
 collatis. Confide futurum, ut tibi necessaria
 auxilia suppediret, ad certandum viriliter, ¶ Eph. 4. 1.
dignè ambulandum ea vocatione, qua vocatus
es. Offer te paratum ad ejus partes Michaëlis e-
xemplo sustinendas, Adversus omnes insidias i-
nimici.

PUNCTUM II.

Meditare, ut Deus filium suum in carne olim Militat
 assumenda hominem Deum proposuit sta- adversus
 tim cœlestibus spiritibus; & dixit, *adorent eum* dæmo-
omnes Angeli ejus: utque renuente Lucifero nem, &
& inferiores Spiritus ad suas partes trahente, vincit.
 Michaël Deo primus obsequutus est, & socios Heb. 1.
 ad obsequendum plurimos excitavit. Itaque
factum est pralium magnum in cœlo: Michaël ¶ Apoc. 12.
Angeli ejus preliabantur cum dracone: & dra-
co pugnabat, & angeli ejus; & non valuerunt,
neque locus inventus est eorum amplius. Nem-
 Tom. 11. Ll pe

pe de cœlo dejecti sunt à Michaële in inferos. Mirare Archangeli virtutem : victoriam illi tam nobilem gratulare. Agnosce eum fuisse legitime coronatum, qui tam legitime certaverit. Intuere etiam victos Angelos, & time. Si enim stellæ ceciderunt de cœlo ; quomodo tu præ-

2. Pet. 2. sumis de te pulvis & cinis ? *Si Deus Angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos: an te tam sæpe peccantem feret impunè ?*

PUNCTUM III.

Pro quo, & quibus armis militat. *Heb. 2. 26.*

CHristus homo Deus causa certaminis fuit : quem contempsit Lucifer, Michaël adoravit. Quanto magis nos & adorare, & amare Christum tenemur ? *Nusquam enim Angelos, sed semen Abraha apprehendit.* Certavit Michaël 1. humilitate : agnovit se suaque omnia à Deo esse ; quicquid erat, poterat, operabatur, Deo acceptum retulit. Ama igitur humilitatem : hæc enim vicit Luciferum, & Michaëlem coronavit. 2. His verbis: *Quis ut Deus,* bonos Angelos illustravit, prostravit malos. Hæc & tu frequenter meditare : cumque dæmon fascinare animum tuum tentabit oblatiis divitijs, voluptatibus, honoribus : dic illi: *Quis ut Deus ?* quid pretiosius, quid dulcius, quid gloriosius, quàm Deum possidere ?

Sancte Michaël Archangele ! defende nos in pralio, ut non pereamus in tremendo iudicio. Fac ut te certantem imiter ; ut iisdem armis utar,

tar, quibus ipse tam feliciter usus es : certa iterum pro me contra Luciferum, iterumque vince.

DE B. FRANCISCO 1. Ost.
BORGIA.

PUNCTUM PRIMUM.

Considera. 1. Quomodo B. Franc. Borgia Mundo
dux Candia inter honores, aulae delicias, renun-
omnesque mundi illecebras vitam mundo con- tiat.
trariam a puero duxerit, virtutibus atque in 1.
primis pietati & mortificationi addictus. Un- Invita
de colliges ubique & quacunq; occupatione saeculari
tenearis, virtuti, si velis, semper esse locum. 2. 2.
Ubi vidit deformem & foetidum Imperatricis I- Religio-
sabella demortuae vultum, cujus venusta om- nem in-
nibus antefuerat admirationi, tantus eum gressus.
horror, rerumque caducarum fastidium inva-
sit, ut vitam ab omnibus mundi curis liberam,
& ubi primum per conjugem liceret, Religio-
sa castra sequi decreverit. *Sar*, inquebat, *Prin-*
cipi mortali datum : nunc te immortalem se-
quar. Hic Dei bonitatem lauda, quae tam vari-
is modis homines, teque in primis ad perfe-
ctionem vocat.

PUNCTUM II.

Renuntiat. 1. Carni, cruentis verberibus ad Sibi re-
Roctingentas saepe plagas ; cilicijs asperri- nuntiat.
1.
Ll 2 mis,

mis, quæ etiam sæcularis, quando cum Principibus aulæ feminis erat agendum, induebat; crebris jejunijs, aut duplici quadragesima pane, pisces & aqua vitam sustentavit, eundemque deinde victum per annum integrum Vicerex Catalauniæ adhibuerit. Religiosus verò his addidit vigilijs, humicubationes & sanctam omnium, quæ dolorem afferrent aut incommoda, cupiditatem. Siccine carnem edomas? 2. Renuntiavit affectui erga propinquos. Audita filia morte, negotijs inchoatis, ne levissima quidem doloris significatione, diu se dedit. Tum, *Dominus, inquit, commodaverat; recepit.* Litigabant duo ejus filij cum Admirali Arragoniæ; hujus causam Carolo V. impensè commendavit. 3. Cupiditati gloriæ renunciavit. Ægris in nosocomio, aliisque vilissimis ministerijs operam crebro dicit, in quibus ex voluptate perfundebatur, ut affirmaret, nullum esse, qui regno se libentissimè non abdicaret, si tantam suavitatem vel uno die gustasset. Numquam de se nisi abjectissimè sensit & locutus est. Quo die Christum meditando vidit ad Judæ pedes abjectum, nullum sibi præter inferos restare locum dixit, quando Christus suum hunc occupasset. Et quidem se semper quasi propter peccata inferis meritò damnatum ab omnibus haberi arbitrabatur. Cardinalatum à S. Pontifice oblatum generosè recusavit. Nos verò, qui omni humiliatione digni sumus, quam sæpe gloriam verbis factisque sectamur? PUN-

2.
Affectui
erga
propin-
quos.

3.
Cupidi-
tati glo-
riæ.

PUNCTUM III.

FAcilè adhæsit Deo Fr. Borgia, qui sic mundo Deo ad-
do sibique renuntiavit. 1. Unione cum Deo hæret.
continua in negotijs colloquiisque. 2. Oratio-
ne frequentissima quam à media nocte ad quin-
tam producebat, cuique totum tempus ab oc-
cupationibus liberum avidè dabat; radios è vul-
tu solis instar emittere, aut è SS. Sacramento,
cui adictissimus erat noctantibus oculis recipere
non rarò visus. Dicere solebat tribus potissi-
mam societatem Jesu conservandam augen-
dâque; persecutionibus, quæ ipsam ab amore
sæculi abducerent; obedientia, qua membra
cum capite jungerentur; sed in primis ora-
tione, qua Deo uniretur. Quam ipsius cum Deo
unionem promovebat summa puritas mentis,
quæ inter cætera ex multiplici conscientia exami-
ne, & duplici in dies confessione sacramen-
tali oriebatur. 3. Unione suæ voluntatis cum
divina, quam in superioribus intuebatur. Hinc
S. Ignatij literas genuflexus legebat, vocèsque
omnes ut Dei imperia excipiebat. Imo ipsi co-
quo, quando ejus ministerijs dabat operam,
perinde paruit atque Christo: quare à Principe
Joanna desideratus, eam non antè adiit, quam
à redeunte coquo dimitteretur. 4. Hanc cum
Deo unionem zelo ferventi procurabat in pro-
ximo, in ijs quos regebat, & maximè in anima-
bus quas è purgatorio precibus suis ac pœnitentijs
liberatas sæpe vidit. Utinam & nos cū eo ve-

Deo ad-
hæret.1.
In ne-
gotijs.2.
Oratio-
ne fre-
quentis-
sima.3.
Obedi-
entia.4.
Alios
Deo unit

Ps. 72. 25. *rè dicamus! Quid mihi est in caelo, & à te quid volui super terram, Deus cordis mei & pars mea Deus in aeternum? Mihi adhaerere Deo bonum est.*

4. Oct.

DE SANCTO FRANCISCO.
PUNCTUM PRIMUM.

Vocatur
ad Eccle-
siam ful-
ciendum

1.

DEstinatus à Deo S. Franciscus ad labantem Christi Ecclesiam fulciendam, (sic enim ipsi & Innocentio III. revelatum est) his initiis tantum opus inchoavit. 1. Fortunis se omnibus exiit libentius, quam rogaretur à patre, quod nimium in pauperes prodigus extitisset: ut jam inde, quemadmodum aiebat, disceret, nudum in cruce Christum sequi, Deo totum traderet gubernandum, & liberius diceret *Pater noster qui es in caelis.* Felix quisquis ita se rebus humanis abdicavit, ut fiduciam totam in caelesti patre collocet. 2. relictis paternis aedibus abdit se in sylvas, ut sibi uni intentus suis se pravis affectibus facilius eximeret, liberiori Dei colloquio frueretur, illiusque laudes continuo decantaret. *Ducam eam in solitudinem,* inquit Deus, *& loquar ad cor ejus:* neque enim in vanis hominum colloquijs mundique tumultu reperitur Deus.

ose. 2.
14.

PUNCTUM II.

Quibus
medijs
usus est?
1. Ioan.
2. 16.

ITa paratus destinatum sibi opus aggreditur; Ruebat aedificium Christi dominante *Concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia.*

perbia vite. Indigebat aliquo qui fortitudine sua vacillantes tres columnas, quibus tantum nititur ædificium, paupertatem videlicet, humilitatem, & vexationem carnis, solidaret. Hoc egit Franciscus, qui Christi imitatus exemplum paupertate, quam Reginam appellabat, domuit concupiscentiam oculorum: inaudita vitæ asperitate frænavit concupiscentiam carnis, volutans se aliquoties in nivibus, ut erumpentem extingueret, proficiscensque in Syriam, ut à Mauris post gravissimos cruciatus martyrio necaretur: superbiam vitæ singulari humilitate fregit, id crebro reputans iteransque: *Tantus quisque est, quantus in oculis Dei, nec major*, asserens insuper cum Paulo se peccatorum omnium esse primum, quod horum nemo esset, qui si à Deo fuisset pari, pari, qua ipse, gratia præventus, non longè se illi gratiorem exhibuisset. Vide qualis sis, in oculis Dei, & erubescere, si ab his Francisci virtutibus destitutus sis, quibus Christiana religio stabilitur.

PUNCTUM III.

CONSIDERA quid egerit, ut Ecclesiam Christi ubique repararet. Elegit duodecim socios viros tum probitate morum, tum doctrinâ egregios qui ab Innocentio III. summo tunc Pontifice approbati, & Apostolorum in morem per totum orbem sparsi cultum Dei mirum in modum promoverunt; quæ familia deinde ita crevit, ut nullus pene locus in orbe sit, quem

1. Cor. 1.
27. pietatis & doctrinæ suæ radiis non illustraverit ; illustrétque etiamnum. Fuit hoc summæ Dei misericordiæ, qui *Infirma mundi elegit ut confundat fortia.* Quis enim non miretur mercatorem tanta molitum, & tantæ militiæ factum esse ducem. O si non resisterem divinæ voluntati, quantum ejus gloriam promoverem!

PUNCTUM IV.

Quibus
præmiis?

1.

2.

3.

IPse certè triplex virtutum in hac vita præmium à Deo recepit. 1. Humilitati responderunt sacra vulnerum Christi vestigia, ut qui sacerdotio similis esse Christo noluerat, similis Christo crucifixo victima stupendo prodigio fieret. 2. Abdicationem rerum omnium secuta est potestas miraculorū patratorum tanta, ut ipsius quasi domini nut⁹ creaturæ omnes sequerentur. 3. Qui voluptatibus omnibus & amori proprio renunciarat inauditis mortificationibus, Dei amore, divinisque voluptatibus ita totus liquecebat, ut in extasim sæpissimè raperetur & ad multas horas vir Seraphicus in hac una cogitatione suavissimè conquiesceret. *Deus meus & omnia.* Si ad eadem aspiras præmia, eadem virtutes cole.

6. Oct.

DE SANCTO BRUNONE.

PUNCTUM PRIMUM.

1.
Solitudinem
petit.

Considera 1. Quo fervore S. Bruno inspirationi Christi paruerit. Vocatur ad austerum

ster umvitæ genus, stupendamque solitudinem, ubi remotus ab amicorum conspectu, omnique humana societate ac solatio ætatem inter feras ageret, Deoque soli & pietati vacans Angelicam in terris duceret vitam. Ille tot difficultatibus non territus, nullaque nobilitatis, doctrinæ & optimi canonicatus habita ratione, omnibus se sponte facultatibus & delicijs abdicat, ut Christi crucem amplectatur, Deumque sequatur vocantem. O si mundi pericula intelligeres, quam citò fugeres vanitates ejus, quas tam cupidè consecraris! ô utinam sic divinis inspirationibus obsequaris! 2. Ab Urbano II. S. Pontifice discipulo olim suo evocatus, cum præclaram Ecclesiæ operam consilio doctrinæque contulisset, recusato Rhegiensi Archiepiscopatu, solitudinis repetendæ facultatem tandem obtinuit. Nos verò quam facilè mundi illecebris capimur!

PUNCTUM II.

CONSIDERA quantum ad Dei gloriam hominumque salutem S. Brunonis conversio contulerit, cujus exemplo & consilio sanctissimus Carthusianorum Ordo fundatus est. Perpende in cœlestibus viris solitudinem, silentium, vigiliis, abstinentiam à carnibus etiam in morbis gravissimis, jejunia, perpetua cilicia, cæteras corporis afflictiones, diurnas Dei laudes, peculiare B. Virginis cultum, obedientiam, &c. Hic inertiam tuam in Dei cultu salutisque

2.
Repetitque.

1.
Quo fructu.

tuæ

tuz procuratione cum tot virtutibus compara. Deinde disce bono semper exemplo alijs prælu- dere cum tot hominum, millia viri, unius exem- plo ad vitæ genus pene divinum videas esse conversa. 2. Nota incredibilem sanctissimi hu- jus Ordinis, à sexcentis prope annis, in primo fervore constantiam; quod nulli alteri Reli- giosæ familiæ ad tantum tempus contigit. Nos verò quàm facilè in levissimis facillimisque à proposito deficiamus!

2.
Quam
diutur-
no.

PUNCTUM III.

1.
Utilita-
tes soli-
tudinis.

os. 2. 14

Quæ so-
litudo
eunctis
sectan-
da.

1. **C**onsidera S. Brunonem ejusque Ordinem univ-
ersum ad tantam tamque constantem
sanctitatem, solitudine & silentio pervenisse.
Nimirum solitarius longè à peccandi occasio-
ne remotus est, neque visu, auditu, aut verbo
labi solet. 2. Facilius dissipatas animi cogita-
tiones colligit. 3. Deum sibi in intimo corde
loquentem promptius audit, longè à mundi stre-
pitu. *Ducam eam in solitudinem & loquar ad
cor ejus.* Et Bernardus. *Hac vox non sanat in
publico, nec auditur in foro.* 2. Verum ne te for-
te terreat solitudinis nomen, multiplex illa est
diversaque: alia Davidis erat, alia Brunonis, a-
lia aliorum Sanctorum, alia in suscepto à te vi-
tæ statu solitudo. Nonne potes per hebdoma-
dam, per diem, per horam, horæve quadrantem
in dies singulos, semotis alijs curis, cum Deo
solus agere? Quantūvis solus, in mundi tumul-
tu versaberis, si eum oderis, inventurus. Felix
qui

qui mundum fugere etiam corpore potest ! sed qui corpore non potest, corde affectuque fugiat. Quare internam tibi ædifica solitudinem, expelle mundanos ex corde affectus, noli de rebus caducis nimium sollicitus esse : tum vel in turba sedebis solitarius, Deique alloquio & gratiis uberibus perfrueris.

DE SANCTO DIONYSIO. 9. Oct.

PUNCTUM PRIMUM.

CONSIDERA S. Dionysium cum nondum fidem suscepisset, totum se litteris dedisse, Perpende. 1. Quo fine non ut curiositati satisfacere, sed ut veritatem detegeret ; non ut in rerum creaturarum cognitione sisteret, sed ut assurgeret in Dei cognitionem ; non ut vanis & inutilibus quaestionibus otium suum oblectaret, sed ut ea quæ didicerat, omnia ad morum suorum informationem, & aliorum instructionem referret. 2. Quo studio, eo ut nullam scientiam quam alicui sibi usui fore prævideret, neglexerit. 3. Quo fructu ? tanto, ut in Christianæ religionis inysteriorum cognitionem venerit : dicitur enim cum Dominicæ Passionis tempore solem præter naturam defecisse animadvertisset, dixisse : *Aut Deus natura patitur, aut mundi machina dissolvetur.* Vide ut ejus exemplum honestum tibi in studijs finem præfigas, Dei gloriam videlicet & propriam salutem : ut nihil eorum negligas, per quæ pos-

Præparatio ad fidem.

1.

2.

3.

lis

sis gloriam divinam promovere : ut aliquem semper fructum ad morum emendationem facias.

PUNCTUM II.

Eidem suscipit. **C**onsidera cùm Paulus Athenas venisset, & in Areopago Christum resurrexisse, & mortuos omnes aliquando resurrecturos annuntiaret; alios audire noluisse; alios audisse, & contempsisse; alios, sed præsertim Dionysium audiisse & credidisse. Vide quàm attentè audierit, quàm generosè, inani hominum respectu, ipsaque dignitate postpositis, Evangelio paruerit. Tu verò attende. 1. Ut Dei verbum libenter audias, *Qui ex Deo est, verba Dei audit.* 2. Ut divini verbi præcones tanquam Dei ministros magni facias, *pro Christo enim legatione funguntur & dispensatores sunt mysteriorum Dei.* 3. Ut sæpe fidei actus circa ea quæ ab illis dicuntur, elicias. *Nam hi sunt qui in corde bono & optimo audientes verbum Dei retinent, & fructum afferunt in patientia.*

Fidem propagat libris.

2.
Peregrinationibus ac prædicatione.
3.
Martyrio,

PUNCTUM III.

Considera ejus zelum in propaganda fide suscepta, quem testatus est. 1. Libris de rebus divinis editis, ut omnes, & omni tempore ad Dei amorem excitaret. 2. Laboriosis peregrinationibus : nam Athenis Romam, Roma Parisios centenario major perrexit, ubi Christum generosè constantèrque prædicavit. 3.

Quare

Quare sub Fescennio præfecto virgis cælus, craticulæ subjecto igne impositus, tandem multatus est capite, quod abscissum sustulisse, & ad duo millia passuum manibus gestasse dicitur. O si hunc zelum imitareris quoad licet! ô si nullos labores reformidares cum Dei gloria id postulat! ô si omnes ad Dei amorem qua verbis, qua scriptis excitares! *Qui ad iustitiam e-* Dan. 12.
rudiunt multos, fulgebunt quasi stelle in perpe- 21.
tuas aternitates.

DE SANCTA THERESIA. 15. Oct.

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, quomodo Deus cor Theresiæ ad vulnus charitatis disposuerit. In solitudinem religionis eam duxit, ne posset mundus tam pretiosam plagam impedire. Illam incendit desiderio veræ sanctitatis, quæ consistit in charitate: ut ipsa ultro pectus suum vulnere charitatis exponeret. Illam excitavit ad severam mortificationem, ut ejus cor jam subactum pœnitentiis & mollium minus telo charitatis resisteret. Illam denique purgavit ab affectu minimo creaturarum, ut in ejus corde amplissimus vulnere charitatis locus esset. O aptam ad vulnus charitatis dispositionem! Sed eodem modo disponere te debes, si vis & ipse charitate vulnerari,

Disposi-
tiones
ad vul-
nus cha-
ritatis.

PUN-

PUNCTUM II.

Vulneris
dimen-
siones.

1.
Subli-
mitas.

2.
Profun-
ditas.

3.
Longi-
tudo.

4.
Latitu-
do.

Considera dimensiones sacri vulneris, quo
Theresiæ cor tam bene dispositum Deus
sauciavit. 1. Altitudinem, in sublimitate oratio-
nis, per quam erectus in Deum ejus animus
corpus etiam suum sæpe rapiebat : in ardore
martyrii tam incenso, ut paterna domo relicta,
in Africam ea spe trajecerit : in excellentissi-
mo voto, quo Deo promisit se quidquid perfe-
ctius esset, reliqua facturam. 2. Profundita-
tem in humiliationibus, gravissimis corporis
afflictationibus, ariditate ac desolatione 18. an-
norum tanta ut aliquando à Deo derelicta pro-
pe videretur. 3. Longitudinem, in admirabili
amoris constantia inter tot languores, & assi-
dua cum Deo unione inter tam multa tamque
gravia negoria. 4. Latitudinem, qua omne ge-
nus hominum in Deo complectebatur : viros
Apostolicos quos reverebatur & orationibus
tum suis tum sui Ordinis continuis juvabat :
peccatores, hæreticos, & infideles, quorum
conversionem macerationibus preeibūque sæ-
pe à Deo impetravit : animas purgatorio deten-
tas, quas crebro liberavit : iisque de causis Re-
ligiosum utriusque sexus Ordinem instituit. O
si aliqua saltem ex parte sic vulnereris ! Ex-
pende quod ipsa scripsit, revelatum sibi à Deo
fuisse certum in inferis locum, ad quem detru-
denda erat, si creaturis, ut cæperat, addicta ad
summam perfectionem non contendisset.

PUN-

PUNCTUM III.

Considera voluptatem magnitudini vulneris ^{Volup-}
 respondentem. 1. Altitudinem, in delicijs, ^{tatis ex}
 quas ex conjunctione cum amantissimo spon- ^{vulnere}
 so percipiebat tam exquisitas, ut & amara hæc ^{dimen-}
 vita esset, & suavissimam mortem, quod de- ^{siones.}
 mum contigit, viderentur allaturæ. ^{1.} Cogita ^{Altitudo}
 quàm cœlestem voluptatem senserit, cum eam
 Seraphinus ignito jaculo vulneravit, & Christus
 in sponsam elegit. 2. Profunditatem, ex sua- ^{2.}
 vitate mortificationum, *Aut pati*, inquebat, ^{Profun-}
aut mori. 3. Longitudinem, quæ ad totam vi- ^{ditas.}
 tam in fructum diuturnarum desolationum ju- ^{3.}
 giter propagata est, ut in æterna beatitudine ^{Longi-}
 consummaretur. 4. Latitudinem, ex gaudio ^{tudo.}
 quod oriebatur tum ex Dei gloria, quam ipsa, ^{4.} ^{Latitudo}
 ejus Ordo, viri omnes boni procurarent, tum
 ex Dei voluntate cujus aspectu suavissimè in o-
 mnibus etiam adversis acquiescebat. *Gustate & ps. 33.*
videte quoniam suavis est Dominus. Sed ante 19.
 charitatis vulnus suavitas illa vix gustatur.

DE SANCTO LUCA.

18. Oct.

PUNCTUM PRIMUM.

Multis quidem naturæ dotibus S. Lucam ^{Mariæ,}
 Deus ornaverat. Accedebat ad nobilita- ^{disci-}
 tem opesque paternas litterarum Græcarum, ^{pulus,}
 Latinarum, Hebraicarum, & Ægyptiarum, pin-
 gendique & medicinæ scientia. Sed quod
 hæc

hæc sciret omnia, non erat propterea beator, si
Sap. 15. Christum nescivisset : quem *Nosse consumma-*
 3. *ta justitia est & radix immortalitatis.* A Pau-
 lo vocatus ad fidem, & baptizatus, in Mariæ
 disciplinam traditus est. Amavit eum Deipara,
 vel eo quod virgo esset : & quia sortitus erat
 animam bonam, brevi ad omnium virtutum
 perfectionem instituit : quia mentem habebat
 rerum altissimarum capacem, fidei mysteria do-
 cuit, præsertim quæ ad Christum pertinerent.
 O felicem virgine magistra discipulum ! Bea-
 tus quem tu erudieris ô Maria ! Tu divo Lu-
 cæ gratulare, & animadvertite quibus gradibus
 ad hanc felicitatem venerit. Pauli familiarita-
 ti se applicuit, divinæ vocationi paruit, Mariam
 coluit. Ita tu felix eris & sanctus, si bonis te
 adjungas, si Spiritui Sancto non resistas, si to-
 tis præcordiorum affectibus Mariam omnium
 virtutum magistram colas.

PUNCTUM II.

Pauli
 adjutor.

Lucam sic institutum à Maria Paulus acce-
 pit in comitem peregrinationum, & apo-
 stolicorum munerum adjutorem. Secutus est
 ille ad laborem, quo animo venerat ad fidem :
 nec se putavit quidquam fecisse, nisi vocationis
 suæ quam plurimos participes faceret. Peragrat
 Macedoniam, Græciam, Lybiam, Ægyptum,
 &c. Et ubique, quæ à Deo acceperat naturæ
 & gratiæ dona, in salutem impendit animarum.
 Uritur suavitate indolis, ut barbaros demulce-
 at ;

at; arte pingendi, ut Christi & Mariæ imagines eorum ob oculos ponat, quorum in cordibus Christum formare & Mariam volebat. Nec ars medendi inutilis fuit; quippe illecebra corporalis medicinæ spirituales animæ sanitatem pluribus contulit: *Sic de medico corporum in medicum versus animarum, ut omnia ejus verba languentis animæ essent medicamenta.* Qui hæc meditaris, *Da locum medico: Etenim illum Dominus creavit, &c.* *Exempla ejus possunt sanare animæ tuæ languorem.* Siccine naturæ & gratiæ dona utiliter impendis? Attende, quam de proximo curam habeas. Si animam non potes, corpus cura: si corpus non potes, animæ saltem miserere: si non aliorum, saltem tuæ. Sed etsi animam curas aliorum, noli tuam negligere, ne dicatur tibi: *Medice, cura te ipsum.*

Hieron.

Eccl. 38.

11.

Luc. 4.

23.

PUNCTUM III.

Non satis habuit S. Lucas fidem tam multis in provincijs annuntiasse. Quia mortalem se sciebat, Evangelium scripsit, ut etiam mortuus Christum per omnes Ecclesias prædicaret. Explicuit solus fusè & distinctè infantia Christi mysteria, solus nativitatem ejus in præsepio & stabulo, solus mirabile ejus coram Herode silentium, verba ad latronem in cruce prolata, parabolas filij prodigi, mali œconomi, divitis epulonis retulit. Præterea qui Evangelium scripserat, sicut audiverat à Maria, Paulo, & aliis.

Christi

Evange-

lista.

Hieron

In Miſſa

Tom. II.

M m

is A-

is Apostolis, idem acta Apostolorum, sicut ipse viderat, composuit. Tandem in Achaia, cum Crucis mortificationem jugiter in suo corpore pro divini nominis honore portasset, vitam martyrio feliciter clausit anno ætatis 84. Verè dignus

2. Cor. 8. 18. cujus laus sit per omnes Ecclesias. Hunc admirare, lauda, & imitare. Laudandus profectò,

quòd Paulum & Mariam audierit, quòd ad justitiam erudierit multos, quòd Evangelium scripserit: sed laudandus magis, quòd quæ docuerat & scripserat, moriendo probavit. Vide ut

Matt. 23. 3. pariter, & quæ audis teneas, & quæ tenes doceas, & quæ doces aut scribis, ipse facias. Dicunt enim multi & non faciunt. Unde cum aliis prædicaverint, reprobi efficiuntur.

28. Oct.

DE SS. SIMONE

ET IUDA.

PUNCTUM PRIMUM.

Fructus
laborum

Considera de SS. Simone & Juda, quòd 1. regiones vastissimas peragrarunt; ille Ægyptum, hic Mesopotamiam, atque una deinde Persidem. 2. Apud gentes barbaras fidem disseminaverunt. 3. Innummerabiles filios Jesu Christo pepererunt. Vide quid potuerint homines duo quos simul charitas Christi urgebat. Nam licet infirmi essent ac debiles & omni prorsus humano auxilio destituti: tam diu tot labores superare, tot hostibus resistere poterunt:

tuerunt:

querunt: nimirum *Aqua multa non potuerunt Cant. 8. 7. extinguere charitatem. O si essem in charitate Eph. 3. radicatus & fundatus, non querens quod mihi u- 17. tile est, sed quod multis, ut salvi fiant. I. Cor. 10. 33.*

PUNCTUM II.

Non ob miracula potissimum, licet multa *Causa illius fructus.* patrarent, fructus tam uberes tulerunt: nam plures pseudoprophetae insurrexerunt qui etiam daemones ejicerent. Quid est igitur quod eos magnos ostendit, inquit Chrysostomus? pecuniarum contemptus, gloriaeque despectus: nam decretos sibi ab rege Babylonio honores respuerunt; jejunium, cum in ipsa regis aula pane solo vescerentur; patientia, contumelias enim, & verbera hilari vultu perferebant; caritas erga proximum, nam inimicos a mortis periculo multis lacrymis & precibus liberarunt. Ex his collige quid valeat studium humilitatis, patientiae & bonorum operum ad animarum conversionem. Haec est enim lux Apostolica, de qua ait Christus, *Sic luceat lux vestra coram Matt. 5. 16. hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum qui in caelis est.*

PUNCTUM III.

Mercedem laborum amplissimam consecu- *Praemia.* titunt. 1. potestate in daemones, qui sponte fugiebant ad aspectum illorum: adeo maligni spiritus humiles reformidant. 2. Conver- *M m 2* sione

terri-
rilla
rma.

1.

2.

3.

Refor-
matur in

Isa 53.
11.
Ps. 30.
13.

sione populorum quos ingenti numero tanquam filios Christo pepererunt. 3. Novis quotidie gratiarum donis. *Pro eo enim quod laboravit anima illorum, vidit & saturata est.* 4. Consolationibus spiritualibus. *Quàm magna est multitudo dulcedinis tua Domine, quàm abscondisti timentibus te.* 5. Morte gloriola, quam Christi causa passi sunt. Postremo miraculis, quibus Deus illorum tumulum decoravit. O si scires, quàm suave sit agere pro Christo & pati ! Compara cum his præmijs, mundi, dæmonis, morisque proprii præmia, & elige.

4. Nov.

DE SANCTO CAROLO.

PUNCTUM PRIMUM.

Dei vi-
ctima.

1.
Conse-
crando
externa
bona.

2.
Corpus.

Victimam S. Carolus se exhibuit triplici sacrificij genere. 1. Sæcularium opum & dignitatum : audita enim fratris nutu majoris morte, sacerdotio statim inito multis reluctan- tibus, cum summa omnia sperare posset, Chri- sto in perpetuum se addixit. 2. Corpus immo- layit creatori, ut fieret integrum holocaustum per inviolatam castitatem, etsi bis acerrimè ten- tatum : deinde omnibus stupendæ pœnitentiæ laboribus. Interdixerat sibi igne, carnibus, le- cto : nuda sæpe terra, straminea ferè culcitra, aut asseribus cubabat, pane victitabat & aquâ; idque maximè cum diœcesim lustraret : hoc au- tem munus, quantum potuit, obiit pedes, sar- cinas ipse humeris sole ardenti in fame & siti ferens,

ferens, & aliquando dies totos jejunus, Romam ad jubilæum profectus, nudis pedibus interdum cum suis adibat templa. Denique tanta severitate tractavit corpus vigilijs, jejunijs, cilicij per exercitia spiritualia paucis ante obitum hebdomadis, ut feбри correptum, ne quidquam sibi tamen indulgentem Confessarius prohibere, ne pergeret, necesse habuerit. Verum morti proximus majore cilicio, quod sæpius gestaverat, indui ut lorica justitiæ voluit, implacabilis sui etiam ad mortem hostis; ut qui Deo soli vixerat, sibi semper moreretur. Utinam sic moriar, ut sic vivam! *Qui amat animam 104. 12. suam, perdet eam.* 3. Sacrificium labiorum seu orationis ad duas primum, tum ad sex in diem 3. horas: imo & octo continenter immotus in oratione perstare paulò antè obitum visus est: atque ita Deo animum consecrabat.

PUNCTUM II.

CONSIDERA mirabilem S. Caroli, quam à patre habuit quasi hæreditariam, erga pauperes charitatem. Certè is nihil gustabat unquam, quin elemosynam prius aliquam in eo pene prodigus erogasset. 1. S. Carolus maximam partem è beneficii Ecclesiastici redditibus vix 12. annos natus per se pauperibus largitus est, idque tota vita constanter retinuit. 2. Urinano principatu vendito 40. millia aureorum, & 20. millia sibi legata iisdem distribuit. 3. In summa sterilitate ipse tria millia pauperum enumeravit

Mm 3

erivit

trivit & alijs longè plurimis eleemosynas dari per pagos curavit. Ad 70. etiam millia per se ac per alios è præcipua nobilitate viros permotos ipsius exemplo & adhortationibus sustentavit.

4. Ut peste afflictos juvaret, vasa argentea, suppellectilem, lectum ipsum vendidit, sibi victum interea omnem sæpe eripiens, aut modicum panis ad summum retinens, ut Christum liberalius in pauperibus pasceret.
5. Iisdem nosocomium ingens, puellis orphanis domum, egenis nobilibus Collegium fundavit & extruxit: neque unquam passus est, ut quamdiu habuit quod daret, mendicus ullus à se indonatus abiret.
6. Cùm semel, post administrata toto die Sacramenta, nihil ad cænam reperisset, tantas Deo gratias egit, quòd sua per egenos munuscula acceptasset, quantas alter cui hæreditas obvenisset. Sed non defuit servo Deus, nec vinci se passus est: subito enim 100. aurei à viro nobili missi sunt.

PUNCTUM III.

Dicæsis suæ Pastor. **F**uerunt in S. Carolo dotes omnes veri Episcopi, ac boni Pastoris animarum. 1. enim bonus Pastor ante oves vadit, hoc est præit exemplo. Hinc præter ea quæ diximus hæctenus, ex beneficijs Ecclesiasticis, quæ possidebat, plura abjecit: atque ita annuo reditu 20. millium aureorum se spoliavit. Domesticam familiam, 400. ex ea abire permissis ad vitæ Christianæ institutum religiosè formavit. 2. Sæpius dedit animam

animam pro ovibus suis. Grassante peste, primus ægrotos adiit, ipsque Sacramenta ministravit: tum in solemnibus supplicatione Dei iram placaturus, nudis pedibus etiam offendiculo crucentatis, cinere ac concilio opertus, reſte è collo ſuſpenſa, crucem bajulans hoſtiam ſe pro fratribus obtulit. 3. Paſcebat oves ſuas bonis ſuis, ſed maximè verbo Dei & Evchariſtia: nec domum ferè ſe recipiebat niſi ſecunda poſt meridiem, toto hoc tempore concionando, ſacramenta adminiſtrando, viſitando noſocomia, &c. 4. Morbos ſpirituales curavit: quàm in rem extorſit à Pio IV. & à Pio V. ut adire diœceſim liceret. Ergo urbis Mediolanenſis, etiam Sacerdotum & Religioſarum familiarum corruptiſſimos mores in melius mutavit; chorum reſtauravit, apud Canonicos diſciplinam Eccleſiaſticam pene collapſam reſtituit; perditis mulieribus, quo ſe reciperent, aſſignavit domum; bacchanalium dierum licentiam ita coërcuit, ut à Septuageſima pietas ſanctioris hebdomadæ tota paſſim urbe reluceret. 5. Perditas oves in montibus apud Heluetios & Rhætos plurimas in ovile reduxit; magos ibi frequentes ejecit; Apoſtolicum nuncium, qui apud eos degeret, obtinuit; ſeminaria & collegia fundavit; ſingulis pagis ſcholas attribuit. Quam multa poſteſt qui divinæ gloriæ animarumque zelo præditus eſt! Vide, quid poſſis, quamque multa negligas.

Dat animam
pro ovibus.

3.
Paſcit.

4.
Sanat.

5.
Ad ovile
reducit.

PUNCTUM IV.

Totius
Ecclesiæ
Ponti-
fex.
1.
Doctri-
na.
2.
Moribus

Non minus natus est totius Ecclesiæ, quam
Mediolanensis diœcesis bono S. Pontifex.
1. ejus solitudine absolutum est Concilium
Tridentinum. Concilia Provincialia 5. Syno-
dalia 9. habuit Ecclesiæ perutilia. Plura scri-
psit ad Episcoporum maximè instructionem.
Ecclesiasticæ libertatis juriùmque fuit accerri-
mus propugnator, ipso etiam Mediolanensi gu-
bernatore excommunicatione percusso. 2. San-
ctitatis ac reformationis morum primus exem-
plum se Romæ proposuit, quod deinde in to-
tius Europæ Prælatos dimanavit. In familia
sua domestica 12. Episcopos Ecclesiæ formavit,
7. Nuncios, Cardinalem unum, ac Pium V,
quantum Pontificem! Siccinè doctrinam san-
ctam bonòsque mores quantum in te est, pro-
moves?

11. Nov

DESANCTO MARTINO.

PUNCTUM PRIMUM.

Dat pau-
pèri pat-
tè chla-
midis.
1.
2.

Heroicum est S. Martini factum, qui pau-
pèri ac nudo eleemosynam Christi nomi-
ne petenti partem chlamydis dedit. In quo
perpende. 1. Quis fecit? Cathecumenus, do-
ctrina Christiana vix institutus, & in exercitu
maximè corrupto miles. 2. Quid fecit? partem
chlamydis dedit, cum nihil præter arma & ve-
stimentum haberet. Itaque rem sibi necessa-
riam

riam dedit, inusitato prorsus eleemosynæ genere, cum certo periculo irrisionis ex dimidiata veste. 3. Cui dedit? Christo, quem in pauperis nuditate latentem fidei oculis vidit & amavit, quique sequenti nocte dimidiata illa veste indutus Martino apparuit hanc mittens vocem: *Martinus Cathecumenus hac me veste contexit.* O frustum chlamydis pretiosum, quo Dominus ille, in cuius femore scriptum est, Rex Regum, & Dominus dominantium, gloriatur! Tu verò quid inopibus, quid ipsi Christo dedisti? Dedit, quòd sibi esset necessarium Cathecumenus: nos, quæ superflua sint, imo quæ noxia, denegamus, quantumvis longè plura nobis, quam tum Martino, Christus donarit.

PUNCTUM III.

Magnificè Deus S. Martini liberalitatem remuneratus est. Tanta eum fide instruxit, ut miracula illi haud difficiliora, quam cæteris ordinariæ actiones, essent: tam firma spe, nullum aliud præsidium adversus pericula omnia omnèsque dæmonum conatus nisi signum Crucis vellet: tanta charitate, ut & mortem, qua Deo jungeretur, optaret; nec recusaret labores vitæ, quibus proximo salutem pareret: tanta pietate, ut nulla unquam re magis, quàm oratione etiam cum negotia maxime tractaret, ejus animus occuparetur; & vel inter graves morbi cruciatus

Mm 5

in-

invictum ab oratione spiritum non relaxaret : tanta patientia, ut licet gladius persecutoris vitam ei non abstulerit, palmam tamen martyrii non amiserit : tanta vitæ sanctitate, ut jam moribundus dæmoni audacter dixerit : *Quid adstas, cruenta bestia ? nihil in me funesti invenies :* tanta denique humilitate, ut indutus concilio jacensque in cinere voluerit reddere Deo animam, quam Angelorum plaudentium chorus in cælum honorificè deduxit. O beatum finem vitæ sanctè inchoatæ ! ô amplam operis unius donique mercedem ! quantum acquirit, qui Dei causa re aliqua se abdicat !

PUNCTUM III.

Quid imitari debeamus.

Licet nemo fortè Sanctorum chlamydem cum mendico partitus sit : multi tamen S. Martinum imitati sunt, multi pariter jam inde ab initio conversionis suæ animum generosè vicerunt. Suxerunt alii saniam ex horrendo ulcere fluentem, alii leprosos amplexati sunt, aliter alii de seipsis triumpharunt pæne antequam sibi mundoque bellum indixissent. Quid deinde ? Hi semel à seipsis victi nulla re vinci potuere : sic sui victores facti non tam bellaverunt postea aut secum aut cum salutis hostibus, quam perpetuò vicerunt. Sic tu semel si viceris, semper invictus deinceps, semper victor futurus es. *Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei.* Hoc Deo si dederis,

deris, gratiarum suarum thesauros in te omnes *Eccl. 20.*
congeret. *Est qui multa redimat modico pretio, 12.*
Et restituens ea in septuplum.

DESANCTA CATHARINA. 25. Nov.
PUNCTUM PRIMUM.

Perpende primam omnium virtutum & alia- Virgo.
rum fontem, quæ in S. Catharina eluxerunt
fuisse virginitatem: quæ cum in ea eximia fue-
rit, ita cœlestia illa dona attulit, quæ hanc cœ-
lestem virtutem comitari solent. Hæc porro vir-
tus quanta sit in genere, ex eo cognoscere pos-
sumus. 1. Quod homines Angelis similes effici-
at, vel potius superiores. Nam *Angelicam glori- Chryf.*
am acquirere majus est, quam habere: esse Ange- ser. 143.
lum felicitatis est, Virginem esse virtutis. 2. Quod
virgines singulari quodam præ cæteris amore
Christus diligit. Nam *Sequuntur agnum, quo- Apoc.*
cunque ierit. 3. Quod hæc virtus unigenitum 14. 4.
è sinu Patris allexerit. *O quanta est virginita- Ambr.*
tis gratia, que meruit à Christo eligi, ut esset cor-
porale Dei templum, in qua corporaliter habitavit
plenitudo divinitatis!

Quod si tam insigni forma, ætate fragili, so-
licitantibus Imperatoris amoribus, heroïcam
illam virtutem S. Catharina conservare potuit:
nonne corpus virgineum, castamque mentem
servare poterimus? Sed cogita virtutis hujus
nitorem levissima labe violari.

PUN-

PUNCTUM II.

Doctōrū
magistra

Castissimam S. Catharinæ mentem, utpote dignum cœlestis doctrinæ habitaculum, infusa à Deo scientia mirabilis decoravit, & Doctōrum ei aureolam in cœlo peperit. At quam fuit illa doctrina ad procurandam Dei gloriam efficax, quæ tot infideles Christi nomini prius insensissimos, tot Philosophos suæ ætatis sapientissimos ab erroribus ad Christi fidem convertit, & invicta constantia ad martyrium roboravit. O quam admirabilis es Domine, qui sic *infirma mundi eligis, ut confundas fortia!* An verò Catharinam imitamur? An piis colloquiis & cohortationibus Christi doctrinam data occasione pietatēque pro viribus promovemus? In quo vide. 1. Ut verbis tuis facta respondeant, nam *Docere & non facere non modo lucri nihil, sed & damni plurimum confert.* 2. Ut orationibus tuis Spiritum Sanctum advoces, qui audientium mentes illuminet cordaque accendat: nam *Nisi Spiritus Sanctus adsit cordi audientis, otiosus est sermo doctōris.* 3. Ut non tuæ, sed Christi gloriæ consulas, *Lacrymæ auditorum laudes tuæ sint.*

1. Cor.
1. 22.

Chrys. de
Comp.
cord.

Gregor.
hom. 30.
sup. Eu.
Hier.

PUNCTUM III.

Martyr.

Salutaris doctrina & inconcussa virginitas Martyrii palmam post crudelissima tormenta S. Catharinæ pepererunt. Ubi enim vidit Maximinus frustra esse Philosophorum scientiam blanditiāsque suas & promissa, virginem

ver-

verberibus plumbatisque caesam dies undecim
absque cibo & potu tenet in carcere: quo in-
gressi Porphyrius belli dux & ipsa Maximini
uxor, ab eaque ad Christum conversi martyrio
coronati sunt. Tum rotæ imponitur crebris
& acutis præfixæ gladiis, qua contracta, securi
percutitur. Hic & invictam puellæ fortitudi-
nem & tuam ignaviam admirare, quem inanis
hominum respectus à Christi fide, moribus tu-
is profitenda, sæpe abducatur. Deinde vide,
quàm facile possis passionum mortificatione,
quasi lento martyrio, sacrificium de te perpe-
tuum offerre. O quoties in die mori
sic pro Christo possu-
mus!

PRO

refor-
natur in